Ludas Matyi

VII. évfolyam, 23. szám
1956 június 7.
Ára 70 fillér

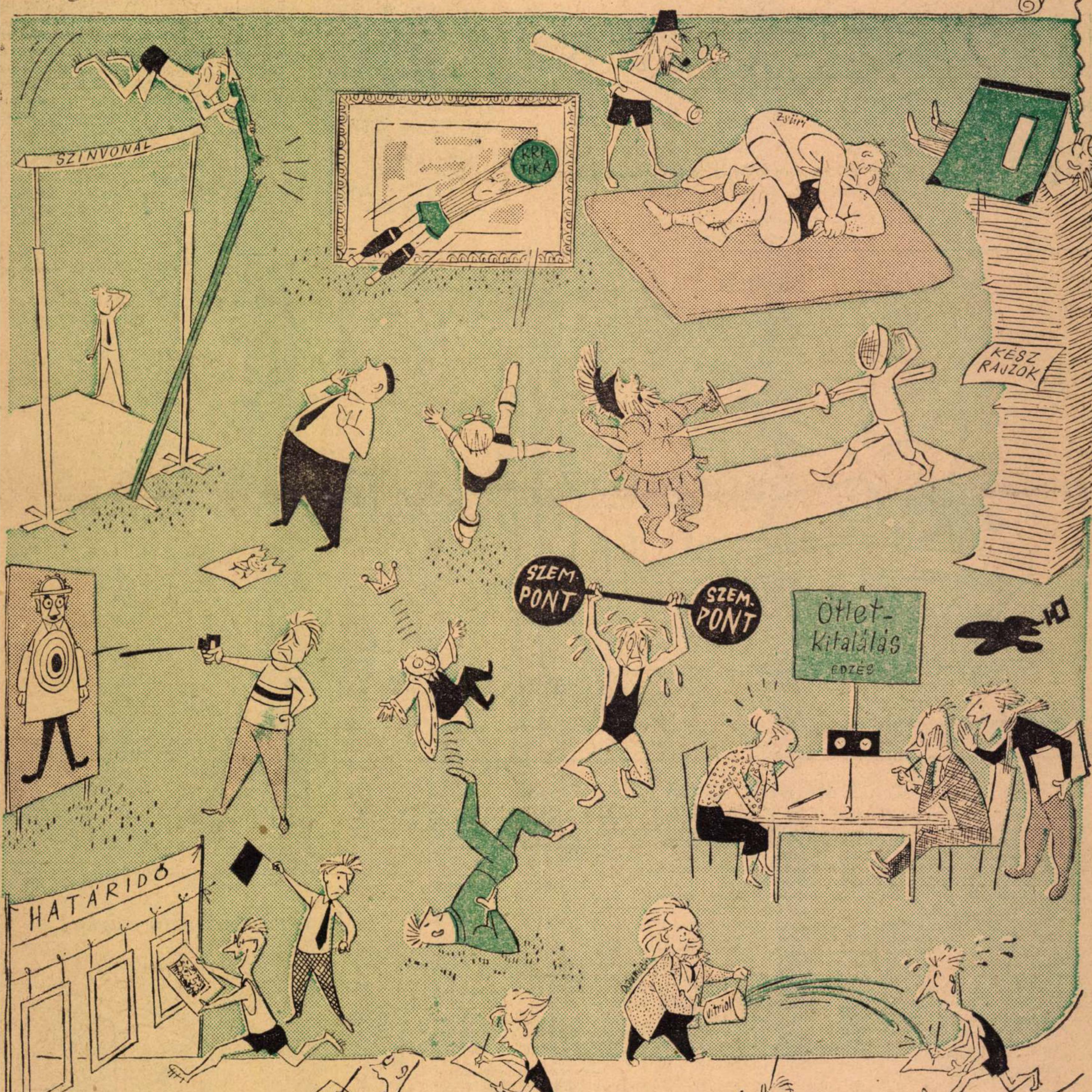
SZINVONAL
KRITIKA
Zsüri
KÉSZ RAJZOK
SZEM-PONT
SZEM-PONT
Ötlet-kitalálás
EDZÉS
HATÁRIDŐ
vitriol
KASSO

A KARIKATÚRAKIÁLLÍTÁS ELŐTT

A rajzolók edzőtáborba vonultak

Világpolitikai tavasz

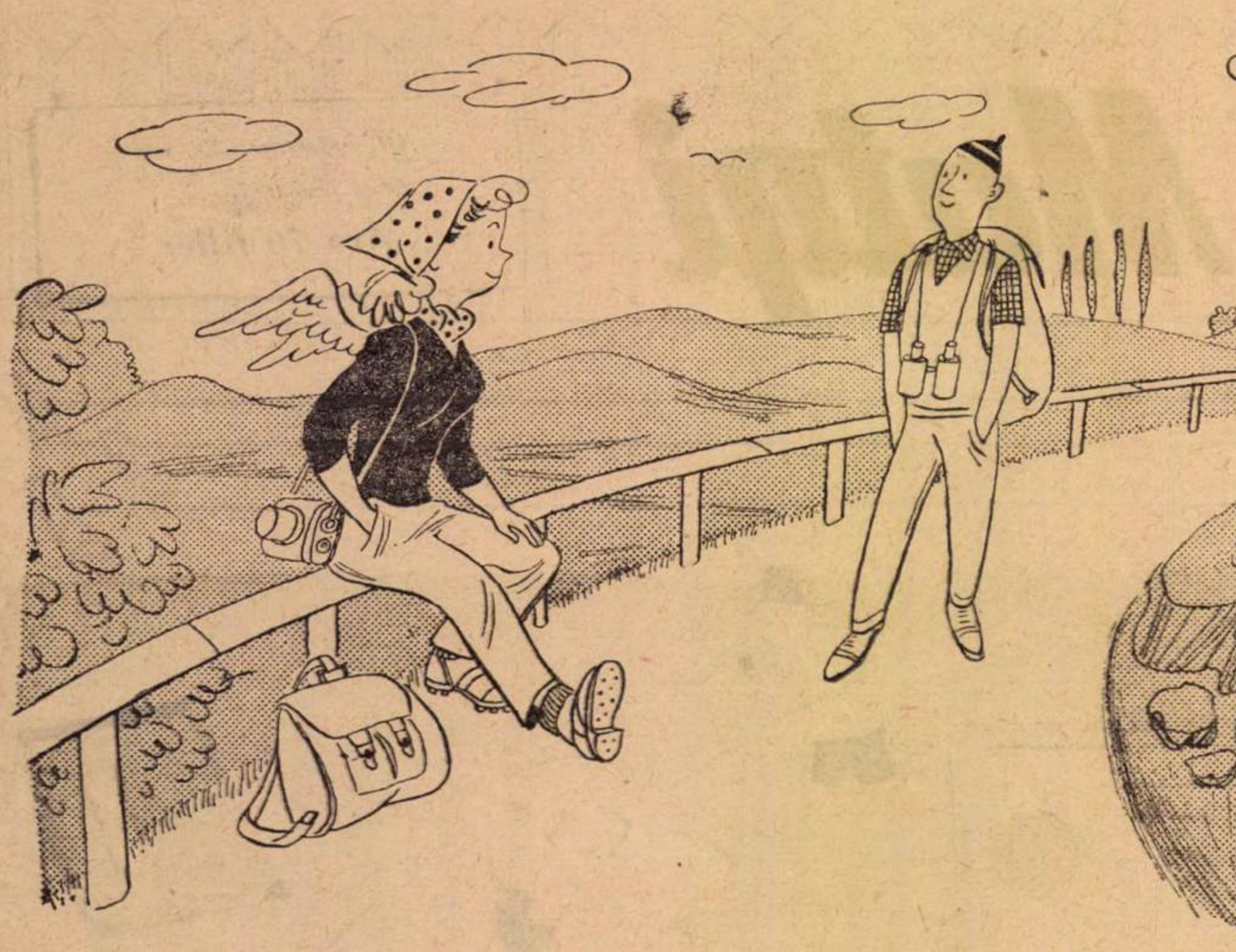

— Szabadságon van, Pax kisasszony?
— Á, dehogy, diplomáciai szolgálatot teljesítek…

VILLAMOSON

— Villámtréfa —

Kalauz: Kérem a jegyeket!

Utas (odaadja): Tessék!

Kalauz (megnézi a jegyet): Ez a hetijegy nem érvényes, kérem!

Utas: Miért?

Kalauz: Ezt már kétszer tetszett használni a mai napon.

Utas: Az nem igaz…

Kalauz: Az utas nekünk kérem hiába beszél. Nálunk csak a jegy számít! Az pedig kétszer van kezelve, ez az igazság.

Utas: De higgye el, hogy csak egyszer utaztam vele!

Kalauz: Ejnye, már, nem szégyelli magát az utas ezért a hetven fillérért hazudni? Nézze meg, itt az egyik lyuk! Reggel hatkor… Úgy bizony, nagyon szép lyuk, majdcsak meg nem szólal (*mutatja*) és itt a másik, este tízkor…

Utas (felháborodva): Hogyan utazhattam én este tízkor, amikor még délután félöt van?

Kalauz (lenézően): Mit tudom én, kérem! Egy utastól minden kitelik!

Függöny.

(Gera)

Buzdítás

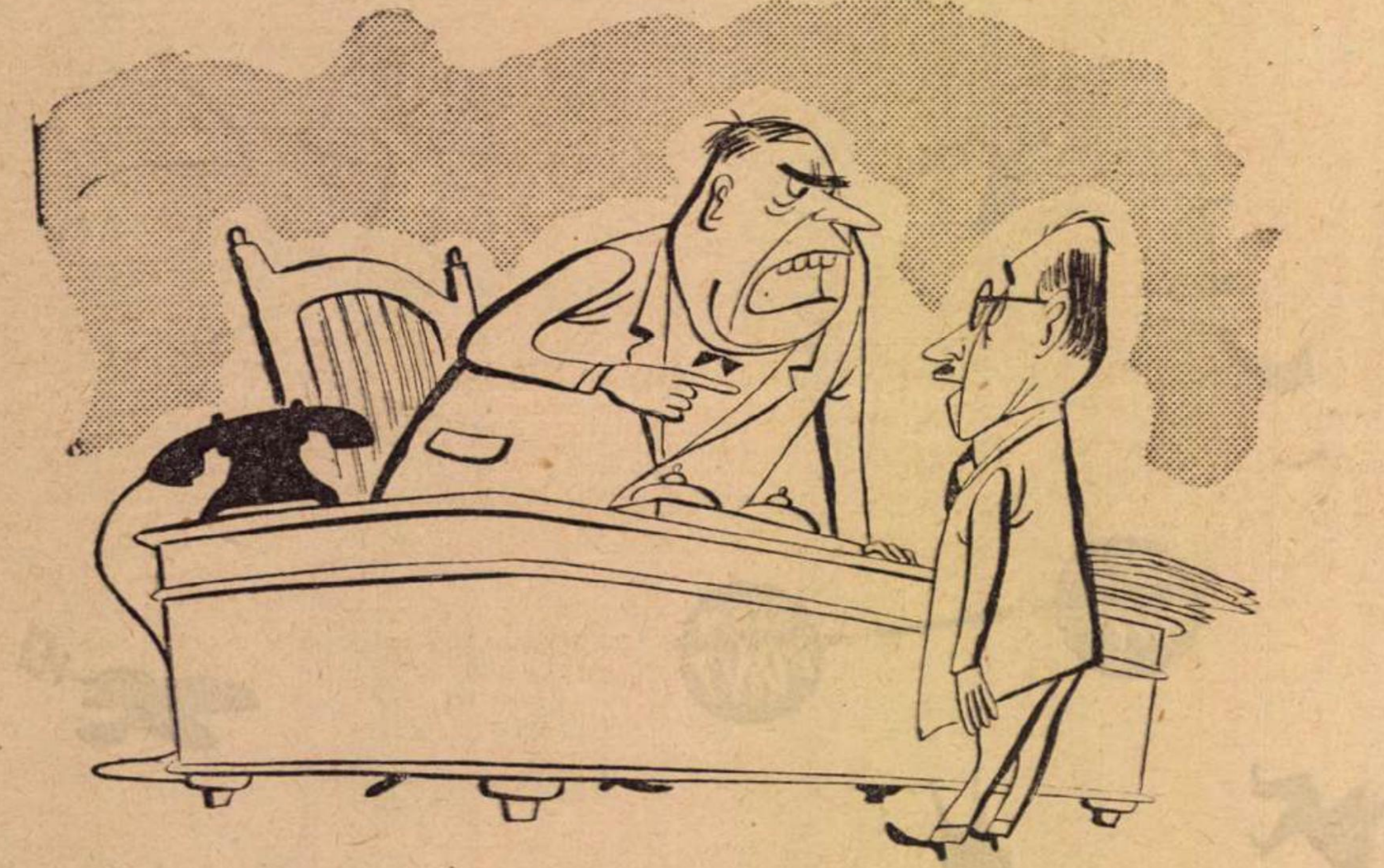

— Idefigyeljen, ha az értekezleten nem fogja kíméletlenül megkritizálni az én zsarnoki hajlamaimat, kirúgom a vállalattól!

Érik a cseresznye

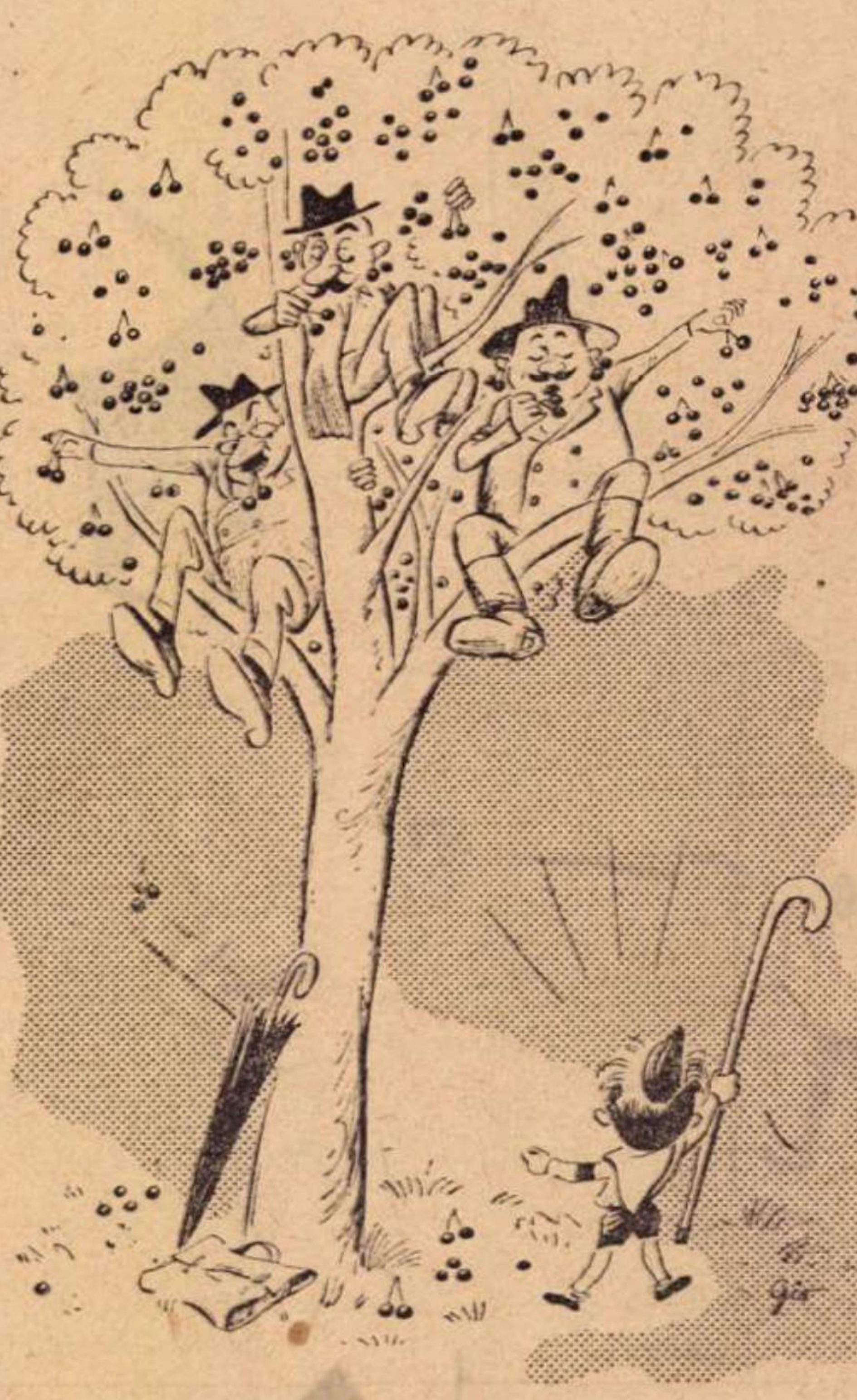

— Jöttök le onnan!?

A KONOK APÓS

Egy nagyon kedves, tehetséges színész barátom mesélte ezt. Így:

Hogy vagyok? Megmondom őszintén, nagyon rosszul vagyok és ha ez így megy tovább, teljesen tönkremegyek. Tudod, hogy nincsenek szenvedélyeim, imádom a feleségemet, gyerek nincs, szépen keresek, nem lenne semmi baj, szép lakásom van, elismernek, de az apósom teljesen tönkreteszi az életemet.

Most ne képzelj el magadnak egy házsártos undok öreg apóst, aki belebeszél a házasságomba, aki kellemetlenkedik, aki morog egész nap. Szó sincs róla. Csak éppen tönkreteszi a életemet és ha ez így megy, koldusbotra jutok hamarosan. Az apósom okos, kedves, vidám, élete teljében levő férfi, hetvenöt éves, de nem látszik hatvannak sem. „Egyszer öreg az ember” — ez a szavajárása és elegánsan viseli a korát. Csacsog, szellemes, kedves, igazi öröm lenne vele az élet, de az a rögeszméje, hogy ő erős, egészséges férfi és őt nem lehet eltartani. Nem bírja elviselni azt, hogy terhére legyen másoknak, vagyis nekem. Hatszáz forint kellene neki havonta, öreg ember, nincsenek igényei, de sajnos vannak ötletei.

— Megélek én a magam emberségéből is — mondta nekem legutóbb, egy évvel ezelőtt, egy rosszulsikerült anyagi kirándulás után, aminek nyomorékja lettem, majd így folytatta:

— Babákat szeretnék gyártani. Egyéni, kedves babákat, alig kell az egészhez ötezer forint, de abban már a gépek is benne vannak, meg a nyersanyag. A gyerek nem szeret semmit annyira, mint a babát és a szülő senkit nem szeret annyira, mint a gyerekét. Akárhogyis, de megveszik a babát a gyereknek. Pláne, ha ilyen babáról van szó. És mellesleg hiány van cipőkrémben is, de szerencsére én ahhoz is értek.

Előteremtettem az ötezer forintot, megszereztem az iparengedélyt és kezdtek megszületni a babák. Csak eladni nem lehetett őket. Állami Vállalat csak állami vállalattól vásárolhat, a maszekok meg jobb babát kaptak az államitól, hogy miért, nem tudni, de a baba nem ment. A gyerekek szerették a babát, a szülők imádták a gyerekeket, de a baba nem ment. Az egész lakásom tele volt babákkal és én már régóta nem szoktam babával játszani. A baba ette a pénzt, kölcsönöket vettem fel, takarékoskodtunk, lemondtam a dohányzásról, de a babák több cigarettát szívtak pénzértékben, mint én egész életemben.

Végre bedöglött a babaüzlet és én megmagyaráztam apósomnak, hogy az állam nem azért alakult, hogy gyámolítsa a maszek gyáripart.

Két hétig nyugodt életem volt. Én adtam zsebpénzt az apósomnak boldogan, de két hét múlva újabb ötlete támadt:

— Hajcsattokat fogok gyártani.

— Nem szabad, papa — szabadkoztam. — Az egész ország tele van hajcsattokkal, már senkinek sem kell és különben is a rövid haj a divat.

— És gyöngyházgombokat — tette még hozzá és bánatosan nézett rám kék szemével, mint egy mártír:

— Én nem akarok a nyakadon élősködni, fiam. Én magam akarom megkeresni a kenyeremet.

Elsápadtam, harcoltam, vitatkoztam, vesztettem. Hatezret.

És ez így megy állandóan. Már nem tudom, mit csináljak. Nem akarom megbántani az öreget, boldogan eltartanám, de ezt ő nem hagyja, ő mindenáron maga akarja megkeresni a kenyerét, minélfogva rövidesen tönkremegyek. Mit tegyek?

— **Semmit!** — **mondtam.** — Egy ilyen önérzetes öreg embert meg kell becsülnöd, ha belepusztulsz is.

Királyhegyi Pál

Itt a rántanivaló csirke!

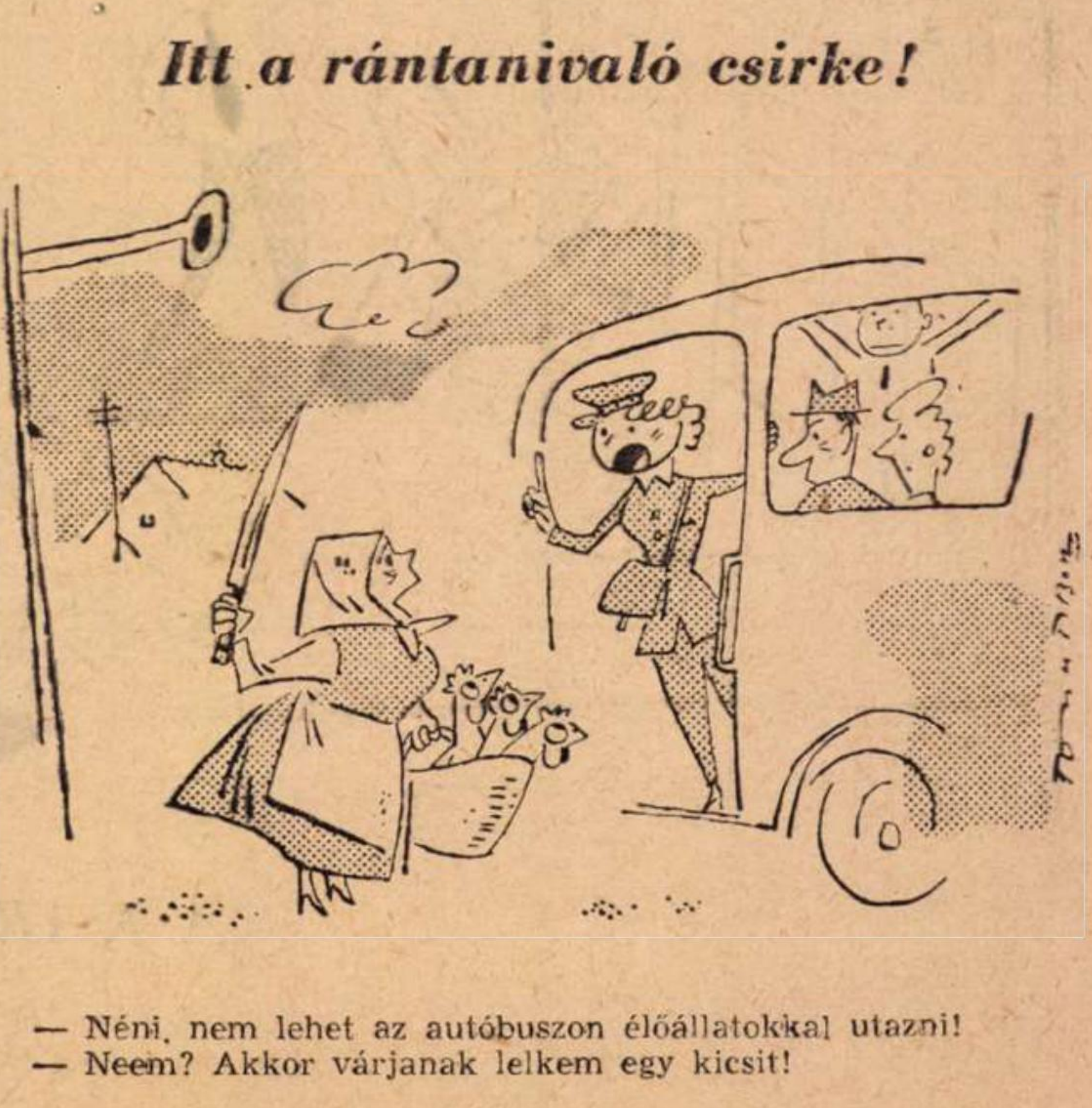

— Néni, nem lehet az autóbuszon élőállatokkal utazni!
— Neem? Akkor várjanak lelkem egy kicsit!

„A tollas albérlő"

Petár a napokban egészen különös ajándékot kapott: egyik falusi ismerőse, akinek valaha rég valamilyen szívességet tett, hízott kakast küldött neki.

Csak természetes, hogy az ember megörvend az efféle ajándéknak. Még olyanok is, akik a szellemi értéket sokkal többre becsülik a hitvány emberi test vágyainál, még az ilyen emberek is elismerik, hogy kicsordul a nyáluk, ha valami jókarban tartott sült kakas egyik részét megpillantják. Kakas az asztalon — öröm a házban — mondja a régi ínyenc közmondás.

No látják, Petár mégse valami nagyon örvendezett a pompás ajándéknak. De nehogy azt higgyék, hogy Petár talán vegetáriánus. Nem. Petár agglegény és csupán albérleti szobácskája van. A szoba mellett joga van a fürdőszoba közös használatára s még egy kicsiny helyiség is rendelkezésére áll, amit nem kell nevén nevezni. A konyhába, mint agglegény, nem léphet be.

Igy hát Petár nyilvánvaló kényelmetlen helyzetben volt. Mivel a konyhába nincs belépése, a kakast nem vághatja le és nem is sütheti meg. Ezenkívül ez a művelet bizonyos szaktudást is igényel. Tehát meg kell gondolnia, melyik családos barátjánál vágatja le és sütteti meg a kakast. Addig pedig valahol tartani is kell.

A közös használatban álló helyiségekről szó sem lehetett, így hát a kakasnak Petár szobájában kell maradnia. Petár a tollas albérlő lakásadója lett.

A tollas albérlő pedig meglehetősen fesztelenül viselkedett Petár szobájában. Minden sarokba kíváncsian bekukucskált mindaddig, amíg gazdája rá nem jött, hogy albérlője éhes. Vásárolt egy kis kukoricát s ezzel elégítette ki a kakas igényét. Az albérlő egyébként nem sokat törődött holmi társadalmi konvenciókkal s különösen azokkal nem, amelyek nálunk, embereknél a közös kis szükségleti helyiséggel állnak összefüggésben, melyet egyébként nem akartunk nevén nevezni.

Petár hát szenvedett.

Éjszaka sokáig feküdt ébren és azon töprengett, hogyan adhatna túl a tollas szörnyetegen. Mármár azon volt, hogy a kakast elevenen kidobja az ablakon, de akkor eszébe jutott, hogy épp most van alakulóban nálunk az állatokat és énekesmadarakat védő társaság.

Már hajnalodott, mikor elaludt, de nem sokáig alhatott, mert énekesmadara reggeli koncertje ébresztette fel; a kakas vidáman kukorékolt, miközben a szárnyával csapkodott.

Délben pedig magához hívatta a házfelügyelő.

— Bocsánatot kérek — mondotta —, de legközvetlenebb szomszédjától ezt a levelet kaptuk:

„Van szerencsém figyelmeztetni önt, valamint az illetékes lakótanácsot, hogy N. Petár albérlő lakóhelyiségében újabban kakast tart. Mivel a lakásban csupán énekesmadarat szabad tartani, felhívom figyelmét N. Petár albérlő törvényellenes eljárására és kérem, szíveskedjék a szükséges lépéseket megtenni."

Petár szívében egyszerre heves harag lobbant fel a szomszédos vádaskodó ellen. Még aznap este asztalhoz ült s az alábbi levelet írta a házfelügyelőnek:

„F. Antun albérlőnek ama panaszával kapcsolatban, miszerint a részemre kiosztott lakóhelyiség területén kakast tartok, felhívom t. Cím figyelmét arra, hogy a kakast csupán ideiglenesen, vagyis végleges likvidálásáig tartom, ezzel szemben F. Antun már hosszú évek óta több kanárimadarat is tart a lakásán. Habár a kanárik mint énekesmadarak az emberi lakóközösségek keretében tartózkodási engedéllyel bírnak, magatartásuk mégis a házirend egyes rendelkezéseibe ütközik és e rendelkezések konkréten a nappali és éjszakai csend megőrzésére szólnak. Kérem ezért a t. Címet, lépjen közbe és gondoskodjék, hogy F. kanárimadarai este 22-től reggel 6-ig és délután 14-től 16-ig mindennemű énekléstől tartózkodjanak."

A házfelügyelő felkereste a kanárimadarak tulajdonosát és kézbesítette neki Petár tiltakozását. S láss csodát, F. Antun hangja nem Petárra zúdult, hanem más irányba.

„Mint díjakkal kitüntetett énekesmadaraim nevelője, tisztelettel tiltakozom ama gyanúsítás ellen, mintha egyes albérlők nappali és éjjeli nyugalmát zavarnám. Ugyanakkor az éjszakai és nappali csend megzavarásával kapcsolatban kérdem a t. Címet: miért nem tesznek intézkedéseket I. Veronika albérlő ellen, aki az én nyugalmamat azzal zavarja, hogy éjjel-nappal bömbölteti a rádióját? I. Veronika rádiója nemcsak az én nyugalmamat zavarja, hanem illetlen magatartásra bírja madaraimat is, amennyiben azok bájos fütyörészgetések helyett újabban a „Dunyha, dunyha, csipkés dunyha, kilátszik a lábad ujja" című dalt utánozzák, ami pedig semmi esetre sem illik ilyen tisztességes kanárikhoz, ilyen komoly énekművészekhez. Ezenkívül megemlítem, hogy fenti okok miatt kénytelen voltam elállni egy papagáj igen előnyös alkalmi vételétől, mivel a fentnevezett madár még ennél is különb mondatokat megtanulhatna."

I. Veronika albérlőnő erre a tiltakozásra a következő levelet intézte a lakótanácshoz:

„Azért marnak engem, mert a rádiókészülékemet használom, de N. Vladiszlav albérlő agresszív horkolásával nem törődnek. Furcsa, hogy a házirend csak a rádió nemes muzsikájával törődik, ezzel szemben a horkolást és éjszakai fütyölgetéseket eltűri, mintha ez egyáltalában nem volna csendzavarás. Ezenkívül a nevezett szomszéd még beszél is álmában és eközben olyan kifejezéseket használ, melyek erkölcsi képére a legcsúnyább árnyat vetik."

Az agresszív horkolással vádolt és erkölcsiségében megtámadott szomszéd — több albérlő nem lévén — a konyhából előtörő szagok ellen emelt panaszt és követelte a lakótanácstól, hogy a konyhát minden egyes használat után szellőztessék.

S így a lakásközösségben, melyben eddig a békés egymás mellett élés elve alapján teljes egyetértés honolt, most a legelkeseredettebb ellenségeskedés tört ki.

Ami Petárt illeti, már rég megszabadult a kakastól: odaajándékozta a körzeti szakszervezeti mulatságnak, hogy tombolán sorsolják ki. Az ellenségeskedés azonban tovább tart. Egyes hírek szerint már több panaszt is nyújtottak be a bíróságnál...

(Megjelent a „Jezs" című jugoszláv szatirikus lapban. Fordította: Csuka Zoltán.)

A dogmatizmus alkonya

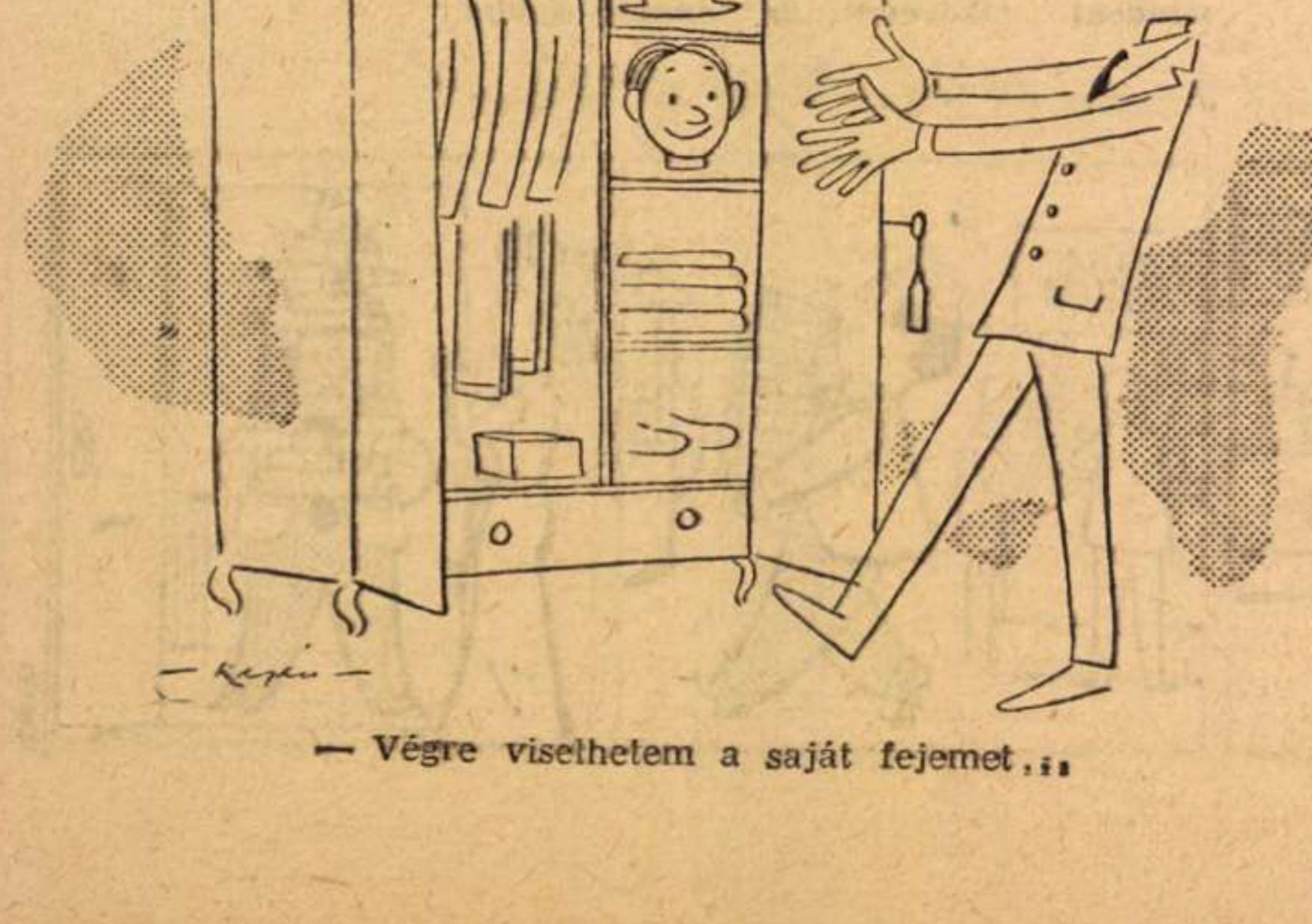

— Végre viselhetem a saját fejemet...

Áremelések Ausztriában

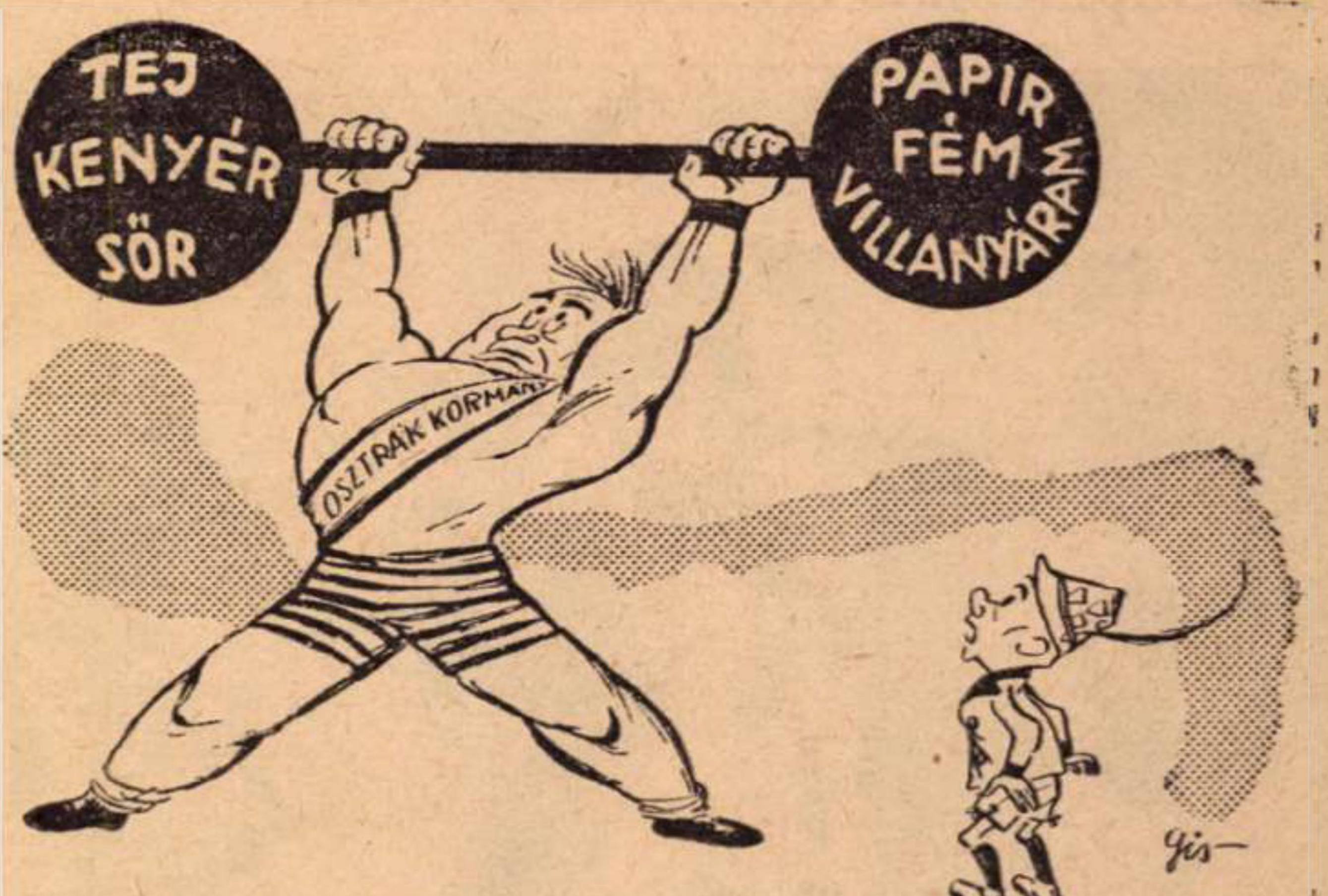

— Erős kormányunk van...

Egy makacs káderes

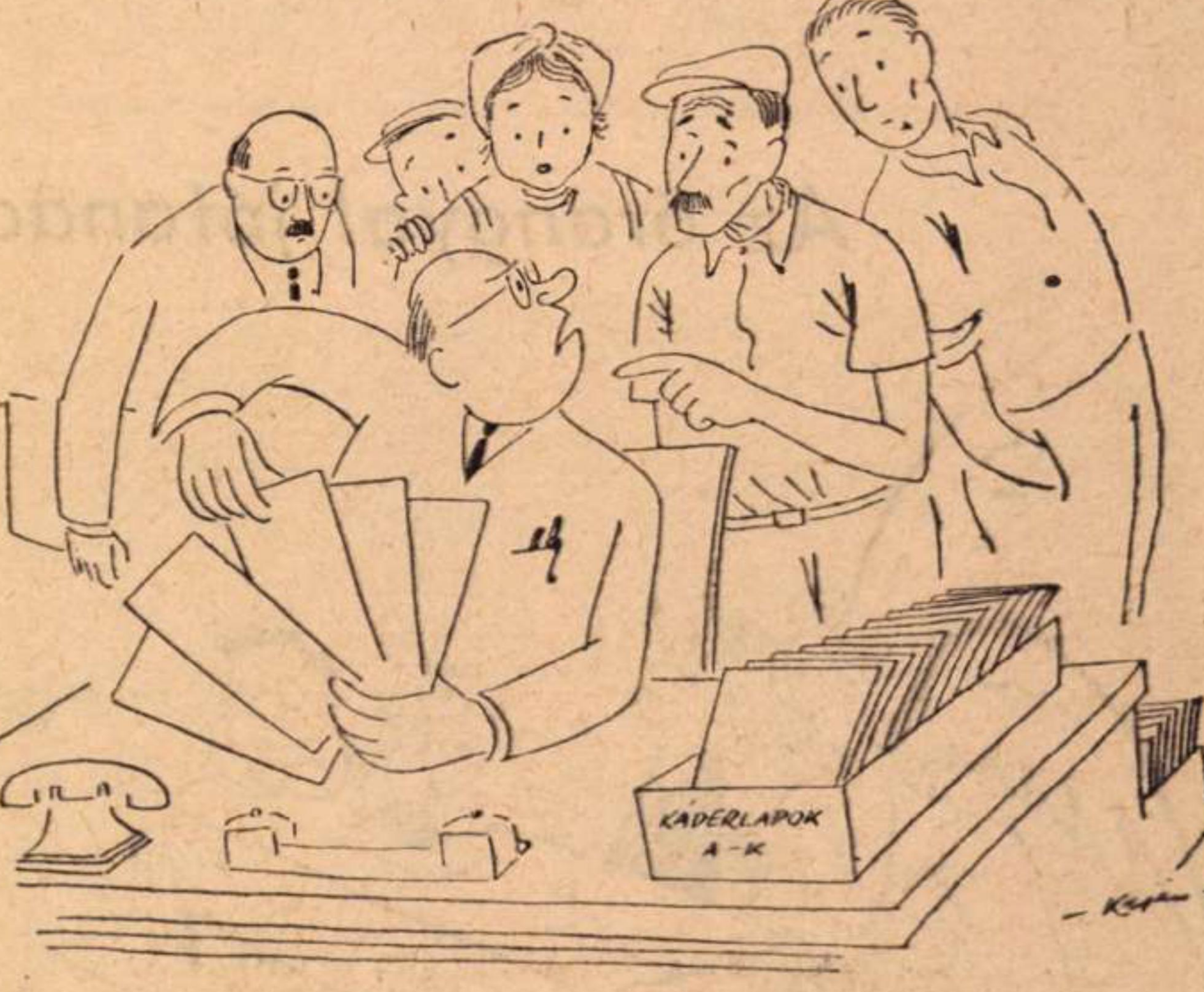

— Kibic, csend legyen!

A pecsét helye

(Az üzemben kiadott villamosjegyekről van szó!)

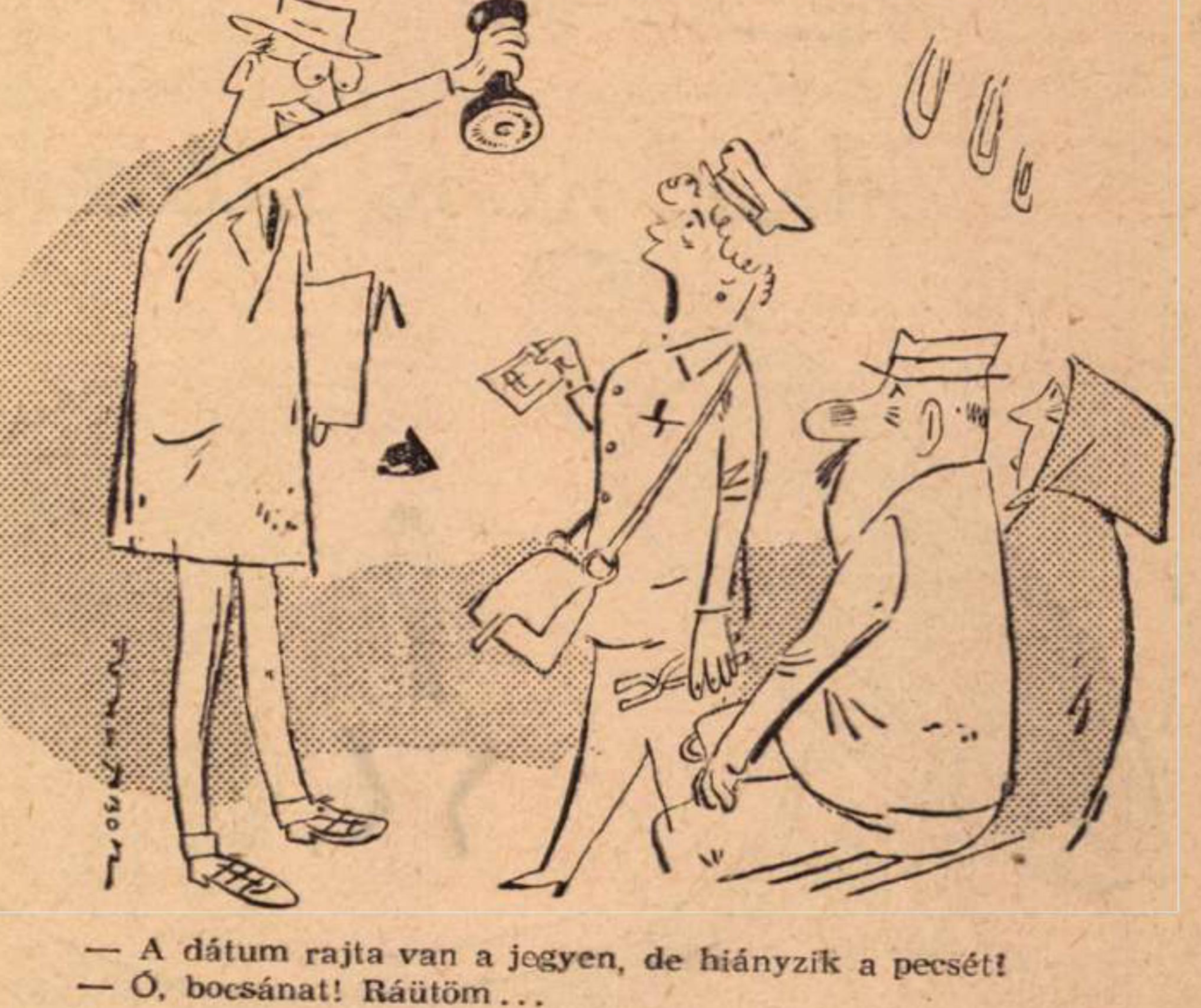

— A dátum rajta van a jegyen, de hiányzik a pecsét!
— Ó, bocsánat! Ráütöm...

Itt a motoros idény

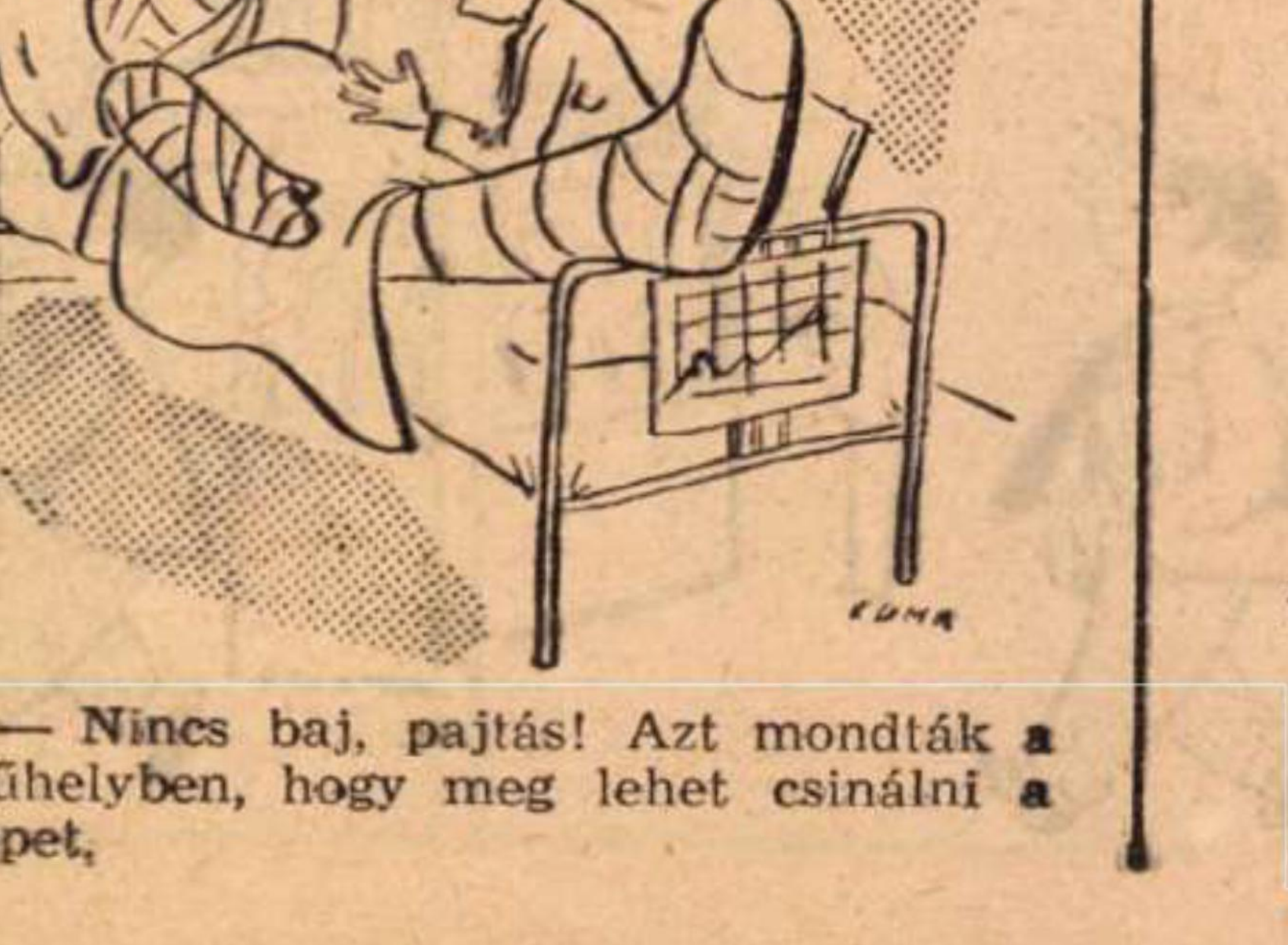

— Nincs baj, pajtás! Azt mondták a műhelyben, hogy meg lehet csinálni a gépet.

Rendes asszony

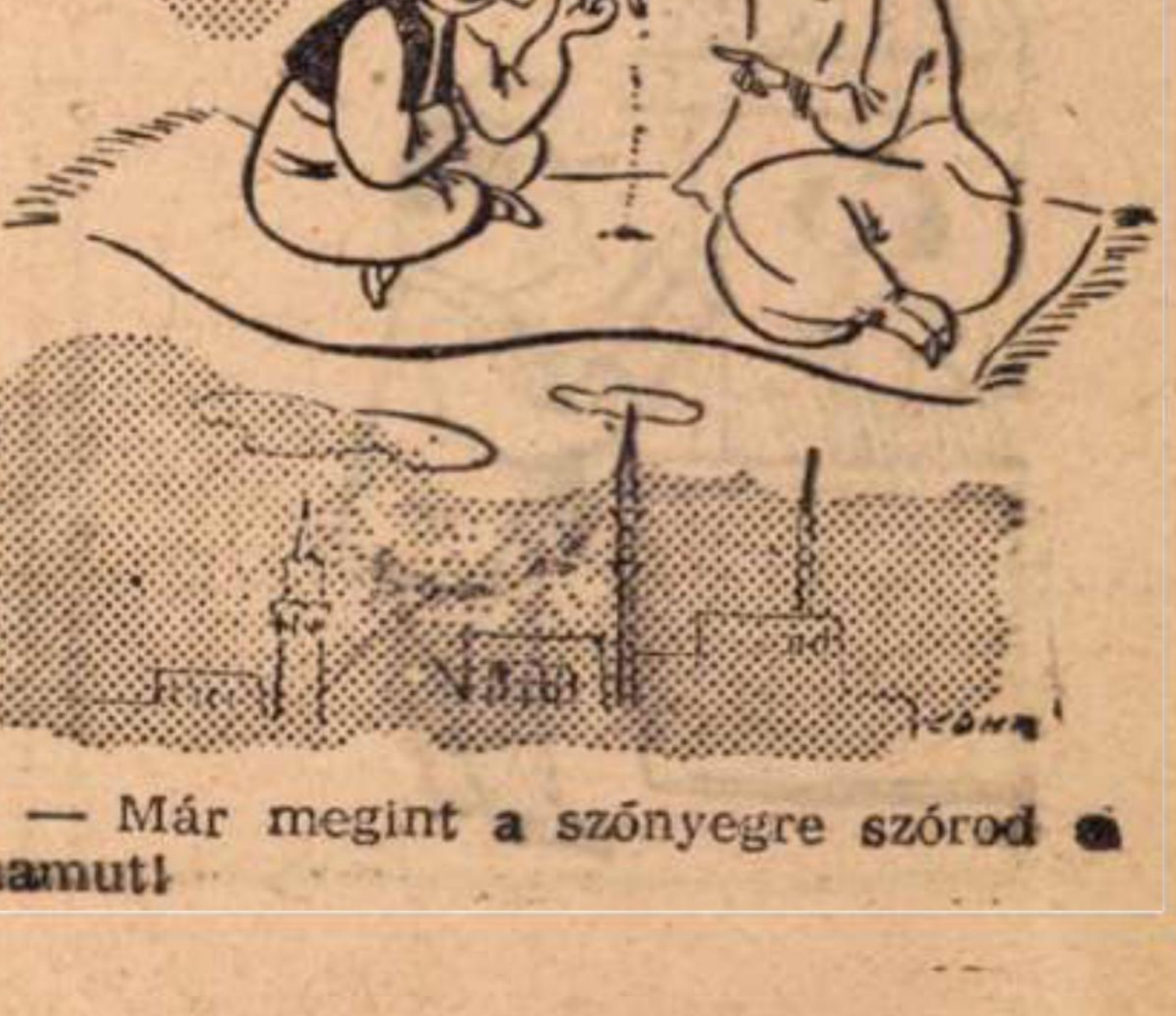

— Már megint a szőnyegre szórod a hamut!

Ha Napoleon is így csinálta volna, mint némely tsz-ünk...

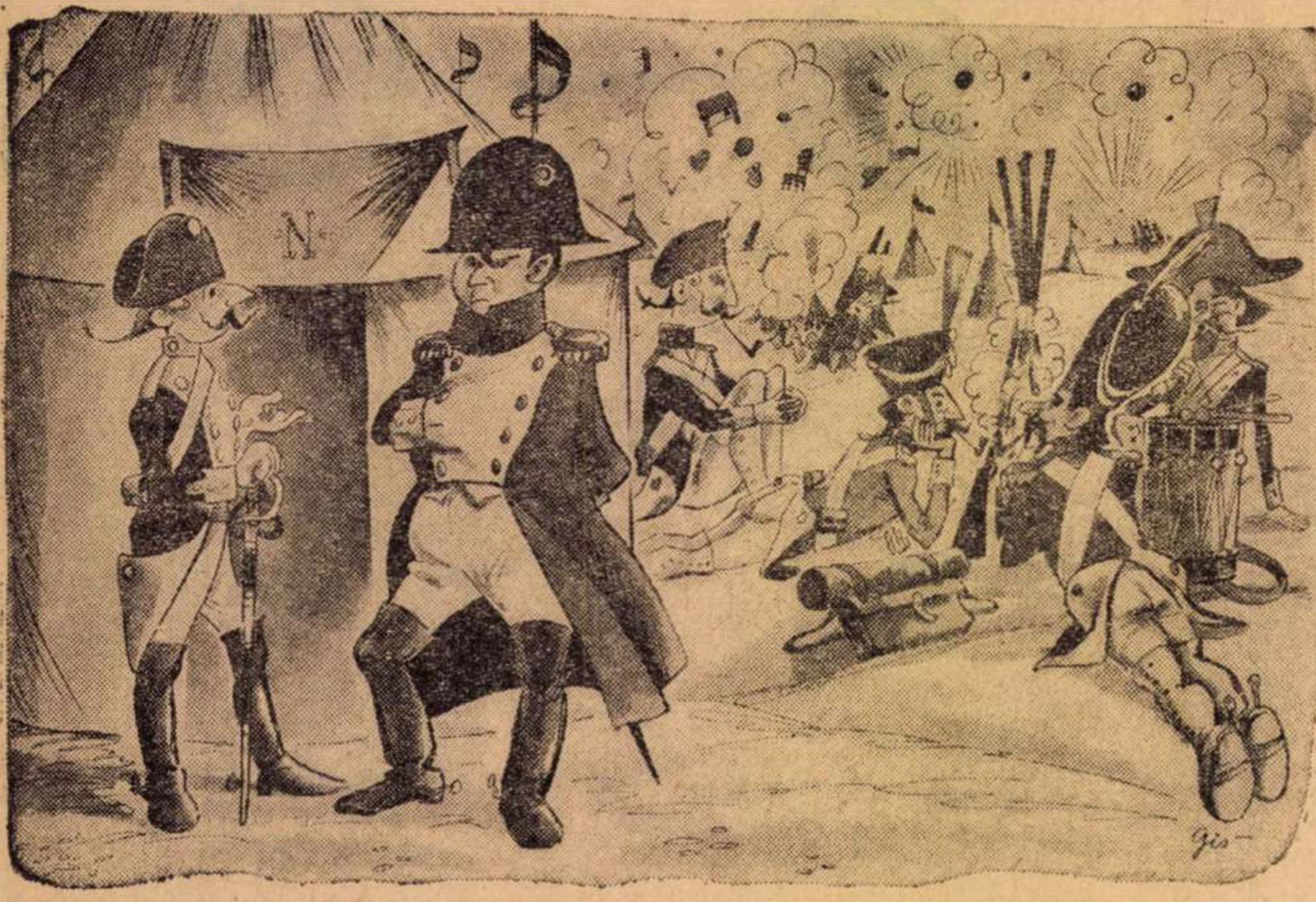

Napoleon: Nem volt kedvük a tagoknak harcolni, kiadtuk a csatát felesbe...

Egy francia pályaudvaron

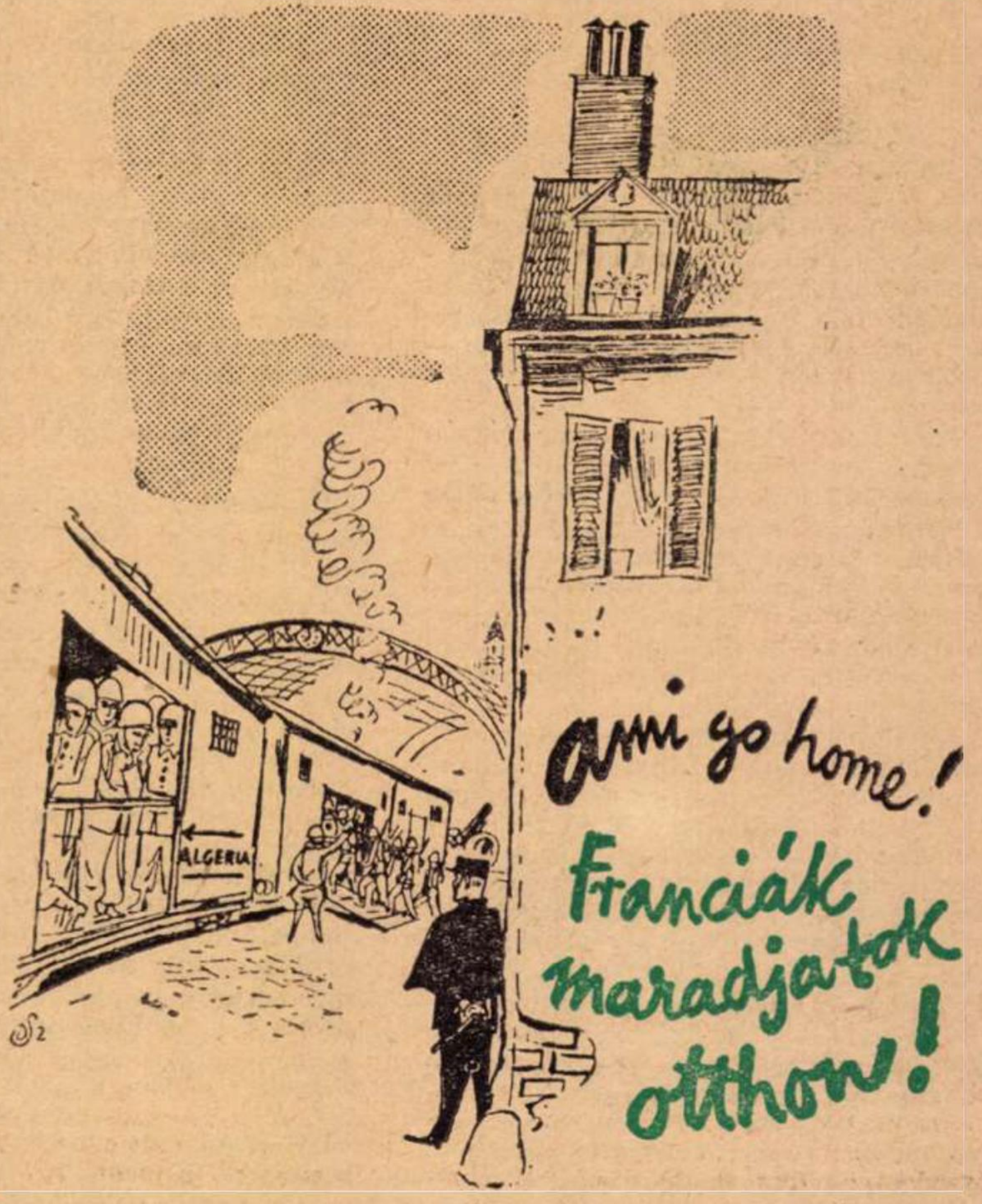
ALGERIA
ami go home!
Franciák maradjatok otthon!

Az őrangyal jótanácsa

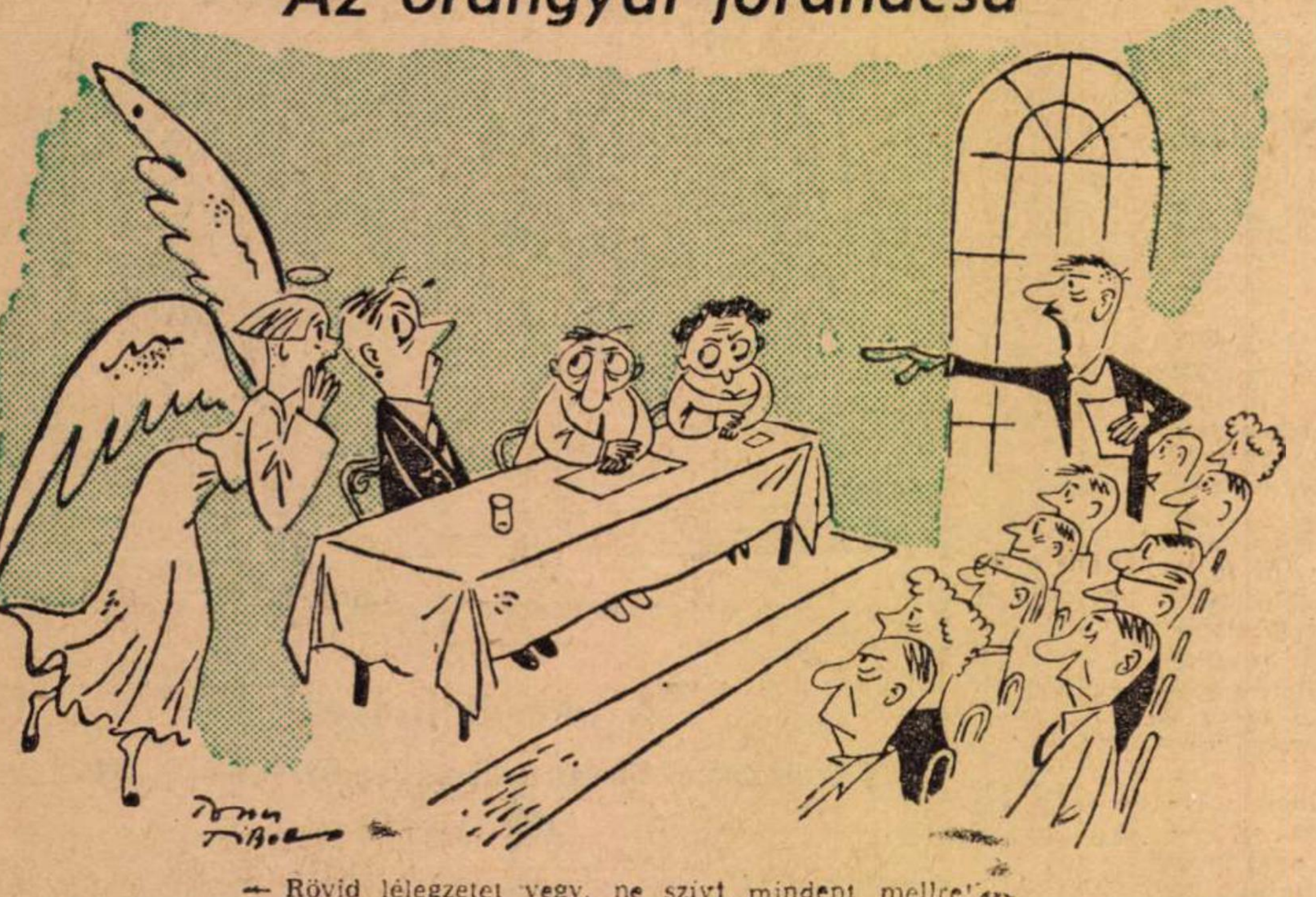

— Rövid lélegzetet vegy, ne szívj mindent mellre!

Ahol nem silóznak

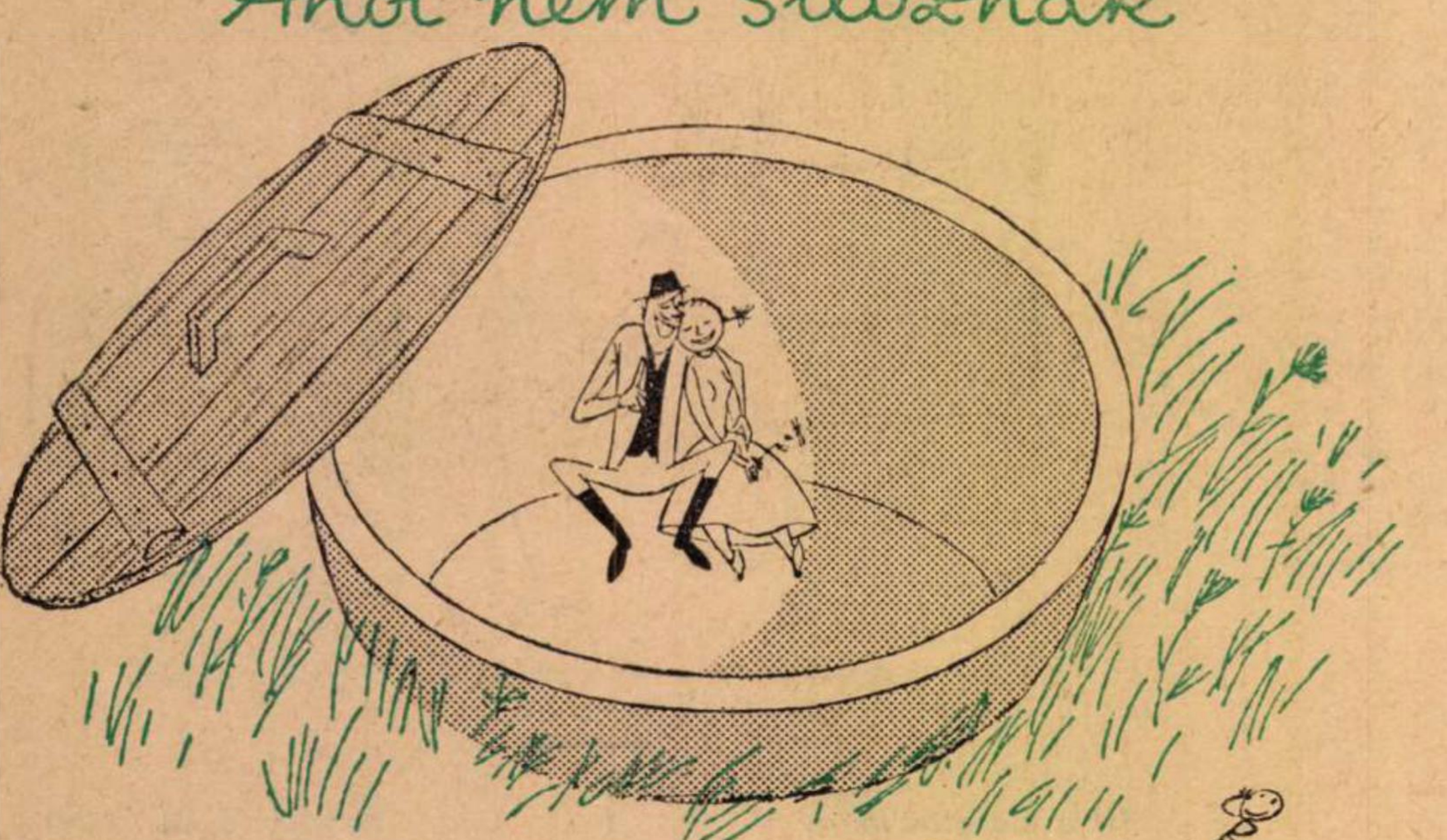

— Mondtam ugye, Juli, hogy itt nem zavarnak bennünket...

Külföldi Szemle

Ahol megtorpan a gépesítés

Angliában a lapok igen nagy terjedelmet szentelnek mostanában az automatizálás kérdésének. Rengeteg cikk jelenik meg arról, hogy mit jelent a brit iparban az automatizálás, az embert fölöslegessé tevő robot-készülék. Vannak foglalkozási ágak azonban, amelyeknek űzői pánikmentesen várják a fejleményeket. Batchelor ezredes, az Egyesült Kereskedelmi Utazók Szövetségének kongresszusán a következő megnyugtató kijelentést tette a „Daily Mail" tudósitása szerint:

— Lehet, hogy olyan robotembert szerkesztenek, amely golfozni, futballozni, vagy vadászni fog, a kereskedelmi ügynöki foglalkozás területére azonban sohasem törhet be az automatizálás. Művelhet a gépember bármilyen csodát, üzletet kötni nem tud! Ahhoz az élő ember szelleme, lángesze, érző lelke szükséges!

Őszülő kamaszok

A „Daily Herald" szerint az ifjú angol jampecek között egyre nagyobb tért hódít az őszülő halánték, mint a hódítás egyik hatásos fegyvere. Közönséges ezüst festékkel kenik be a hajukat a siker érdekében. Az illuzió tökéletes lenne, ha egyes esetekben a borotválkozás feltűnően fölösleges volta és a változó hang nem árulkodna.

Joe Adonis otthon

Az egyik legismertebb amerikai gengsztert, Joe Adonist kiutasították az Egyesült Államok területéről, és szülőfalujába, a kis Montemaranóba toloncolták. Adonis a hamisítástól kezdve a gyilkosságig mindent elkövetett, de semmit sem lehetett rábizonyitani, mindössze azt, hogy eltitkolta olaszországi születésének tényét. Rómában nagy megdöbbenést keltett Adonis montemaranói fogadtatása. Az ismert amerikai férfiút ugyanis ünnepélyesen fogadták. Adonis elvonult a falu két tisztelgő csendőre előtt és kezet fogott a polgármesterrel, Tonio Tonival. Az este folyamán a községházán kis ünnepséget rendeztek a vendég számára. Az ünnepségen Adonis testőrei is résztvettek, akiknek különben még aznap éjszaka dolguk akadt: a fogadtatásról készült fényképek filmjeit kellett „elkérniök" a kissé megriadt fényképészektől. Adonis nem szereti a fényképeket. Amikor megkérdezték tőle, hogy mik a tervei, Adonis elmondta, hogy a szomszédos Monteverginében turistaszállót akar nyitni. Figyelmeztették, hogy a környék a benedekrendi szerzetesek tulajdonában van. Joe vállat vont:

— Tudom, hogy kell elbánni a konkurrenciával!

A legnagyobb dícséret

Grace Kelly és III. Rainier, Monakó hercege esküvője sokat szerepelt a világsajtóban. Egyike volt a legfigyelemreméltóbb beszámolóknak az a néhány sor, amely a londoni „Daily Express" hasábjain jelent meg az esküvő egyik jelenetéről:

„Grace mellett ott áll Rainier herceg, sötétkék ruhában, Grace fölé hajolva, olyan elégedetten, mint a kisdiák, aki megkapta az új krikett-ütőjét."

Ha Grace Kellynek csak halvány fogalma van arról, hogy mit jelent az angol életben a krikett, büszkeség és boldogság töltheti el keblét.

Kartárs Károly a könyvnapon

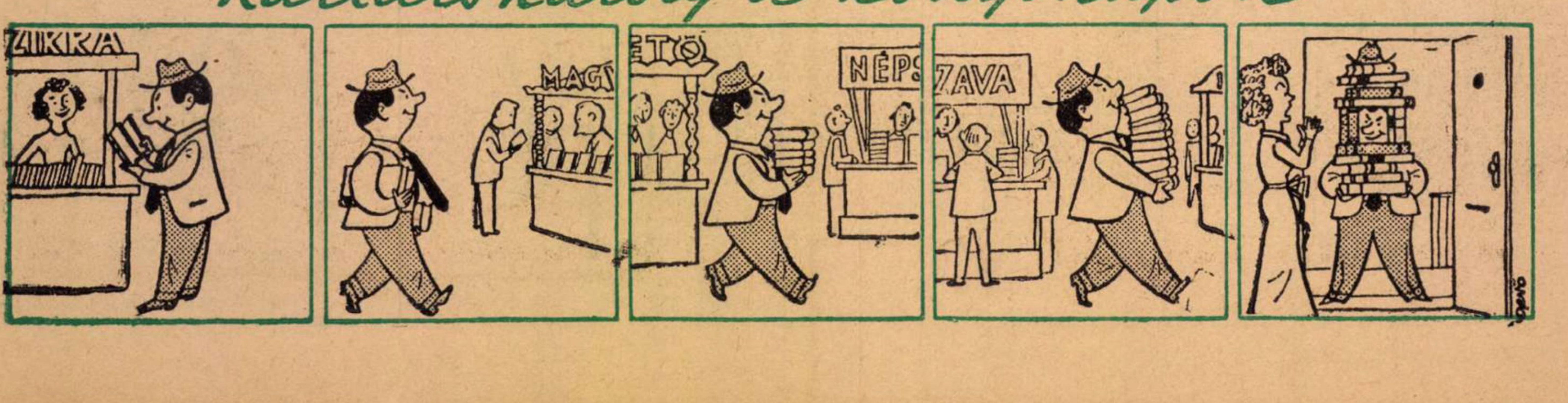

Libanonban

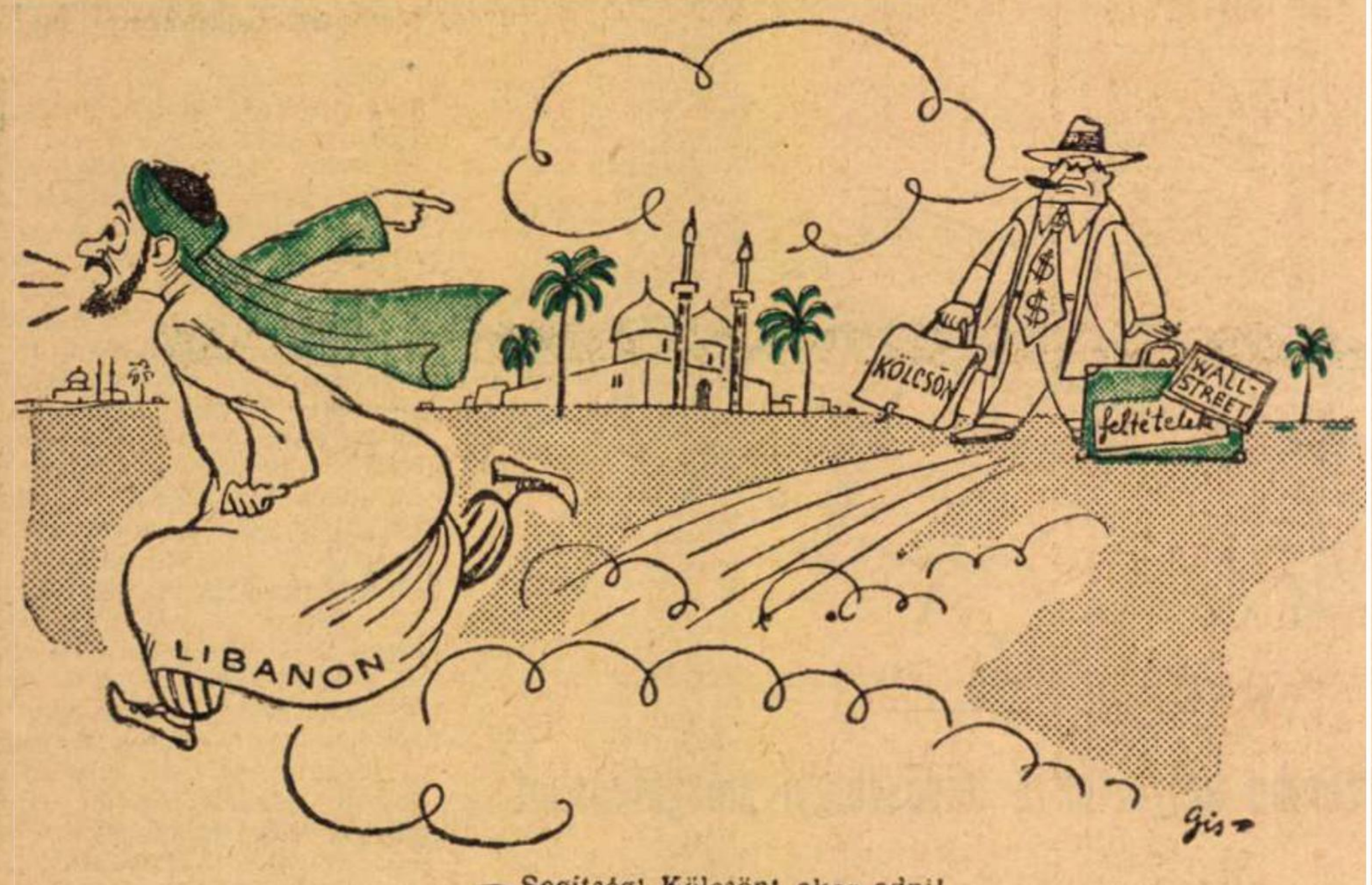

— Segítség! Kölcsönt akar adni!

Röptében

Írja: Miklós Deák

Utazás egy erkölcsi győzelem körül

A címben említett erkölcsi győzelmet Pest megye aszódi járása aratta, mégpedig a legilletékesebb hely, a versenyt elbíráló megyei mezőgazdasági igazgatóság szerint. Az aszódi járás elsőnek végezte el az összes tavaszi munkákat a megyében április 4-ig minden elvetettek. Miért lett csak erkölcsi győztes?

A járási főagronómusnak a munkák során legalább harminc minőségi ellenőrzést kell végeznie; a megyéhez pedig csak tizenhat kitöltött ellenőrzési lap érkezett be. Az mitsem változtatott a dolgon, hogy az aszódiak *harmincegyet* küldtek be; az sem, hogy a beküldött *harmincegy* ellenőrzési lap másolata és iktatószáma megtekinthető az aszódi járási tanácson. A megyénél nem lelik a hiányzó tizenöt ellenőrzési lapot, tehát a versenyt, a pénzt és a vándorzászlót a monori járás kapta; az aszódi járás viszont, miként a megyei igazgatóság kinyilatkoztatta, a verseny erkölcsi győztese lett.

Erkölcsi győztese és ötödik helyezettje.

Egyelőre ne tessék a verseny erkölcsi győzteseinek gratulálni, mert egy kissé még mindig idegesek az erkölcsi győzelmüktől.

Lelkes emberek

Horváth József tsz-szervező-csoportvezető meséli:

— Népnevelőértekezletet tartottunk Domony községben. Amint odaérkeztem, két lelkes ember mindjárt vállalkozott, hogy összehívja a falubeli népnevelőket. Egyik elindult északnak, a másik délnek. Mi vártunk a tanácsházán. Vártunk, vártunk, de senki se jött. Kiderült, hogy az északnak elindult lelkes ember bement a vendéglőbe, a délnek menő pedig bement a moziba. Egyik sem érezhette magát rosszul, mert mindkettő ott is maradt. Még azóta is ott vannak, ha közben be nem fejeződött a film, illetve el nem fogyott a bor. A népnevelőértekezletet viszont nem tudtuk megtartani.

(Talán ott volt a hiba, hogy fordított irányban kellett volna elindítani a két lelkes embert: a mozikedvelőt a vendéglő felé és a vendéglőkedvelőt a mozi felé...)

Még egy előnye van a traktornak!

Sok előnyét ismerjük a traktornak, de a turai gépállomásiak (illetve egypáran azok közül) még eggyel több előnyét ismerik: kerékpár helyett is lehet használni. A turai gépállomás Versegen és Aszódon, a tsz-ekben dolgozó traktorosainak egy része este hazaszáguld Turára a jó, gyorsjárású Zetoron és a traktort a tsz udvara helyett a saját udvarán garazsírozza éjszakára, hogy reggel megint kerékpár helyett használhassa. Cirka 28 kilométer üresjárat ez.

— De hiszen a vonat olcsóbb — vetjük ellen.

— Csak látszatra — hangzik az ellenvetés.

— Miért?

— Mert azt nekik kell fizetni...

A tarnamérai fejőgépek

A tarnamérai Alkotmány az első tsz Heves megyében, amely fejőgépeket szerzett be. Büszkén mutogatják a gyönyörű fejőgépeket — a fészerben. Ez nem azt jelenti, hogy Tarnamérán a teheneket a fészerben fejik; ez csak azt jelenti, hogy a tarnamérai KTSZ még mindig nem szerelte fel a fejőgépeket, noha megvásárlásuk óta már két hónap telt el.

— Kézzel fejnek, amikor ilyen pompás fejőgépeik vannak?

— Az még jó! — hangzik a válasz. — Mert ha az emberek kezét is a tarnamérai KTSZ szerelné fel, akkor még kézzel se fejhetnénk.

Meglepő fordulat: lapzártakor interurbán-telefon. Nemes Gyula közli a Heves megyei Tanácstól, hogy még ottjártunk napján elintézték a fejőgépek üzembehelyezését. Ez az a csodálatos újságcikk, ami még a megjelenése előtt hatott...

A dányiak esete az előirányzattal

A dányi Lenin TSZ januárban megkapta a járástól a tervelőirányzatot. Jó téesz a dányi, de azért fejcsóválva nézték a tervszámokat:

— Túl magasak ezek...

Eltelt egypár hónap. Jól dolgoztak a dányiak, 50 000 literről 86 400 literre emelték fel a szerződéses tej mennyiségét, meg még sok egyebet is csináltak. De főként eljött az előlegosztás ideje. Megint ott álltak a dányiak fejcsóválva a járásiakkal szemben.

— Nem lehet alacsonyabbra venni a tervszámokat — közölték velük ismét.

— Hát hiszen nem is azt kérnénk — hangzott a válasz. — Emeljék fel...

Női dolgok

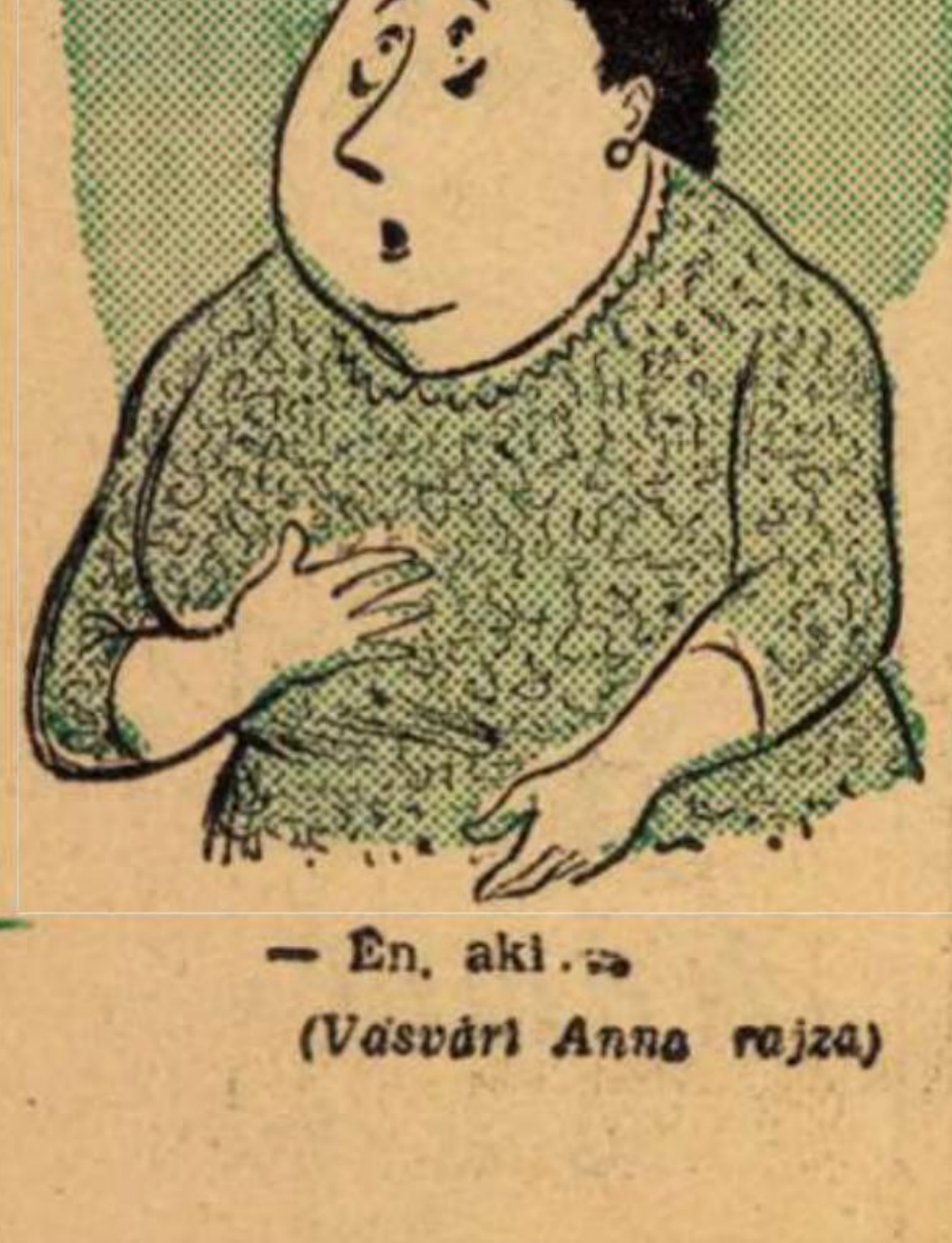

— Én, aki...

(Vasvári Anna rajza)

Zenekedvelők

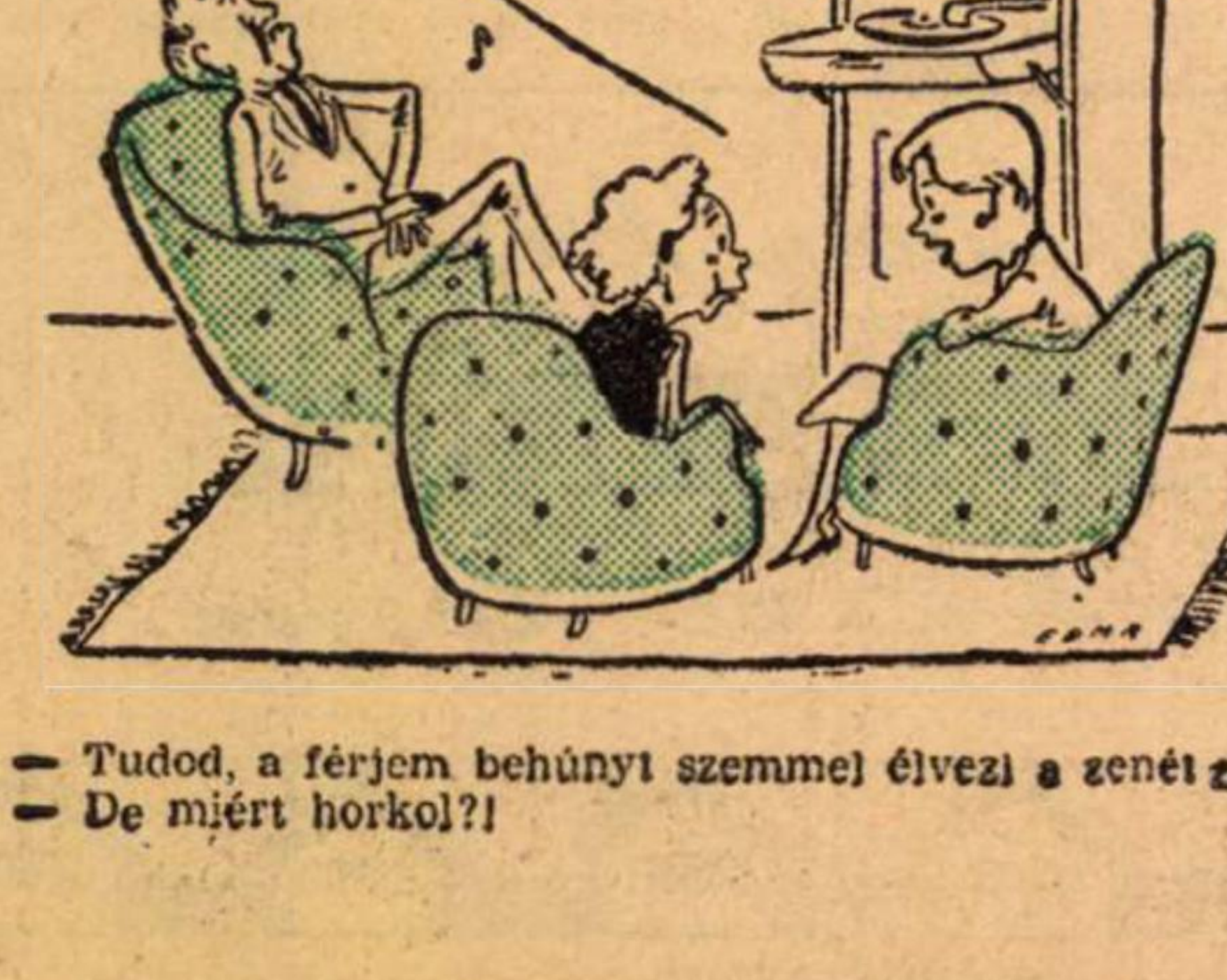

— Tudod, a férjem behúnyt szemmel élvezi a zenét...
— De miért horkol?!

Mű viccek a mű-anyagokról

Nylon szipka

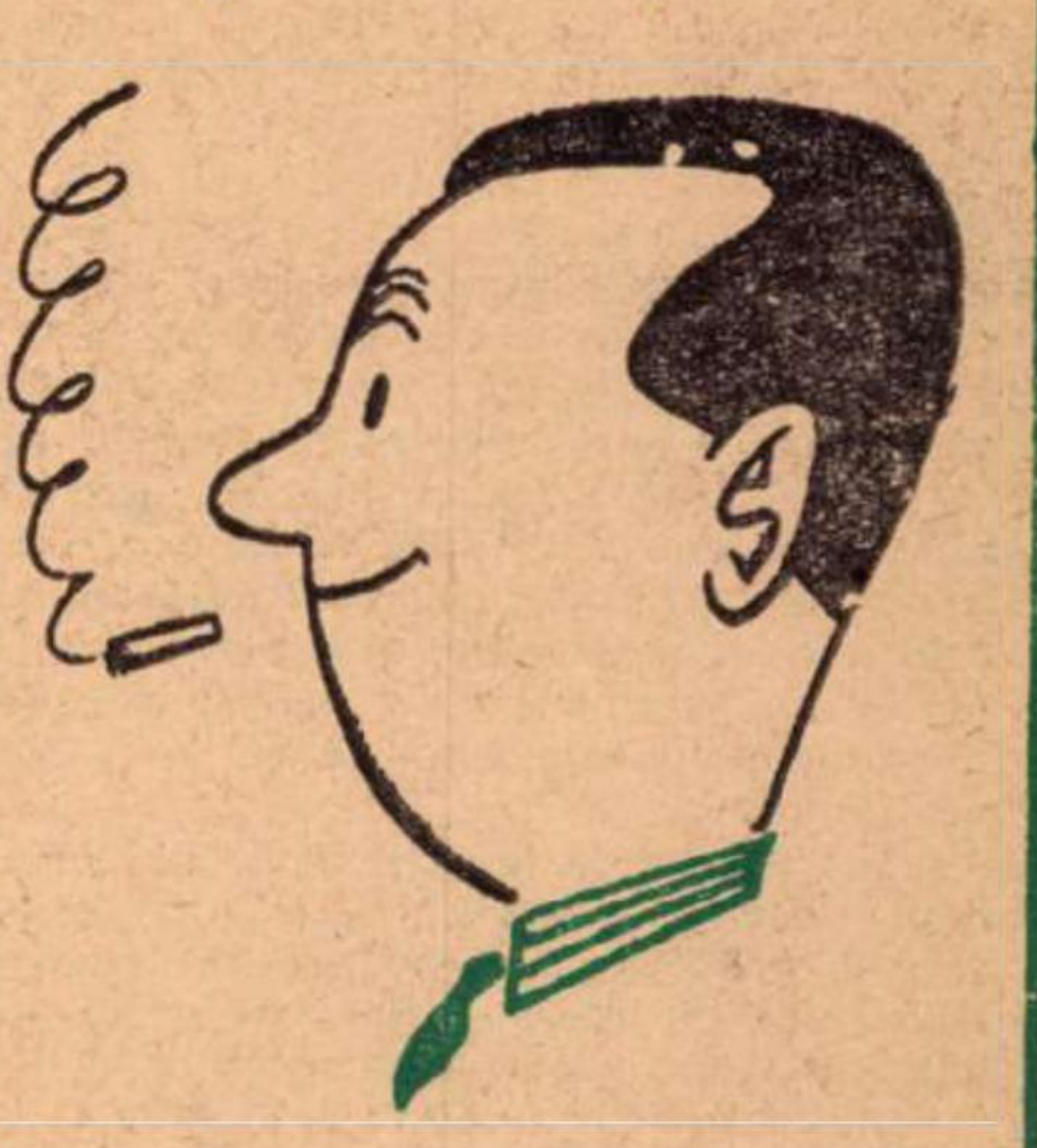

Ha ez így megy tovább...

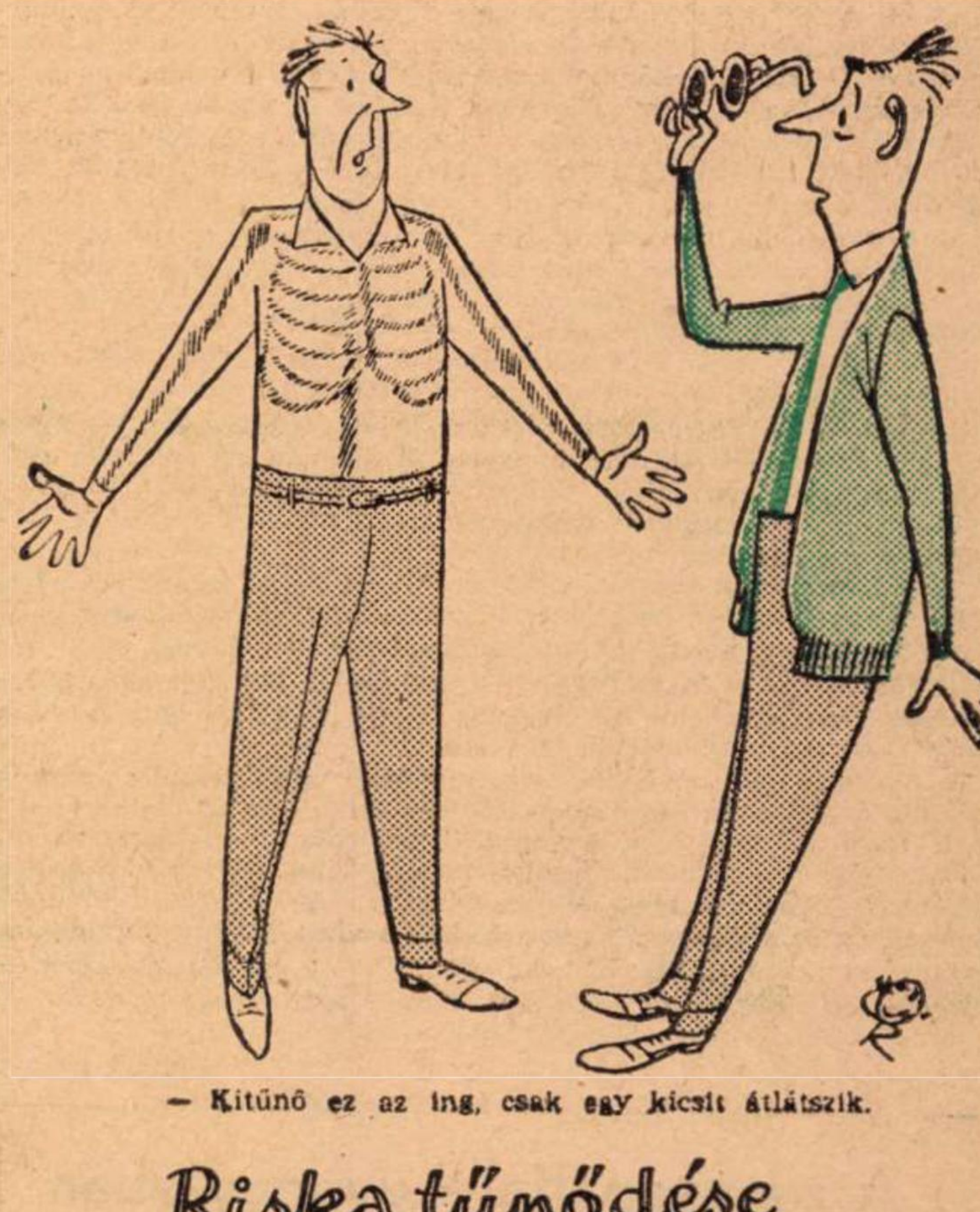

— Kitűnő ez az ing, csak egy kicsit átlátszik.

Riska tűnődése

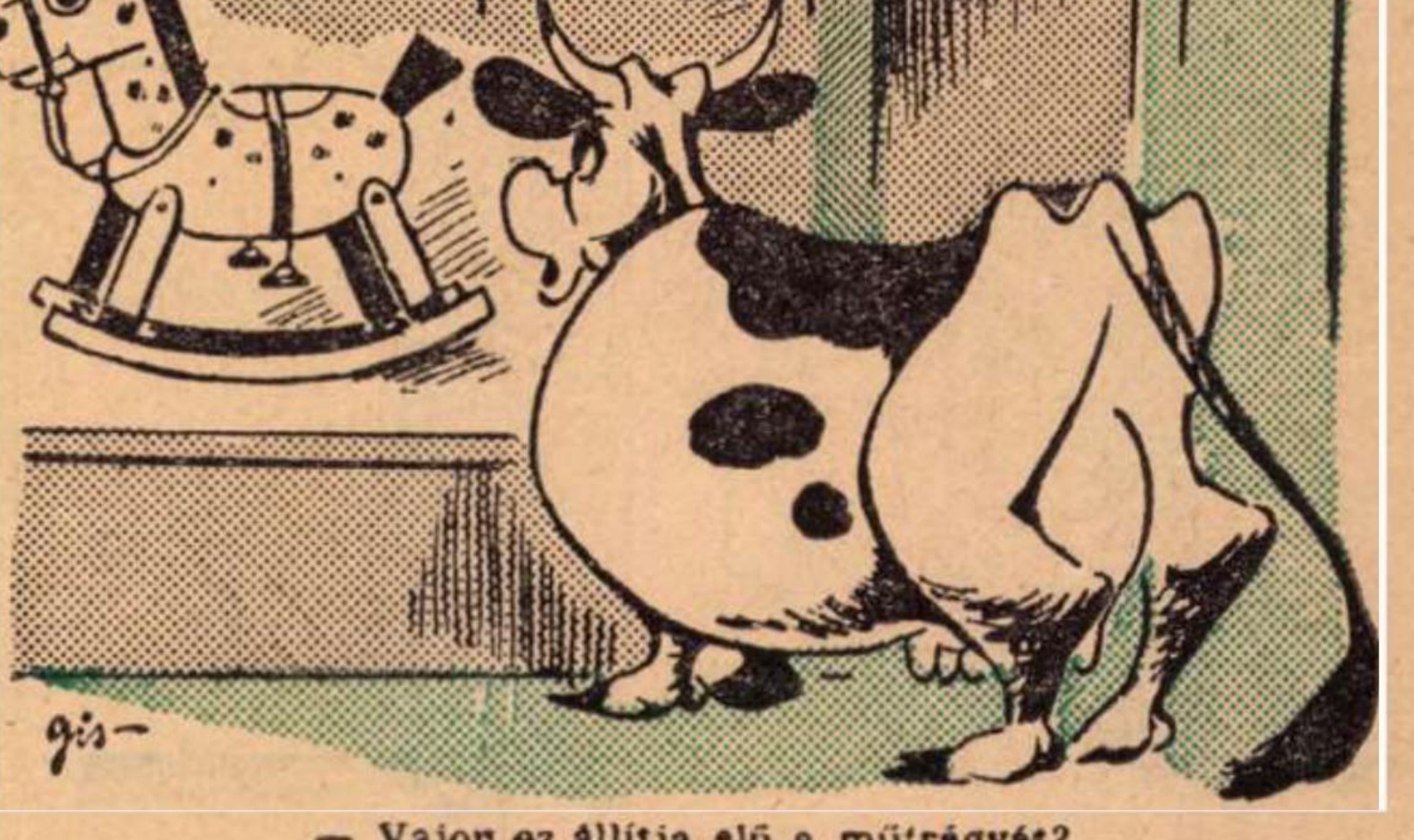

— Vajon ez állítja elő a műtrágyát?

Óvatos duhaj

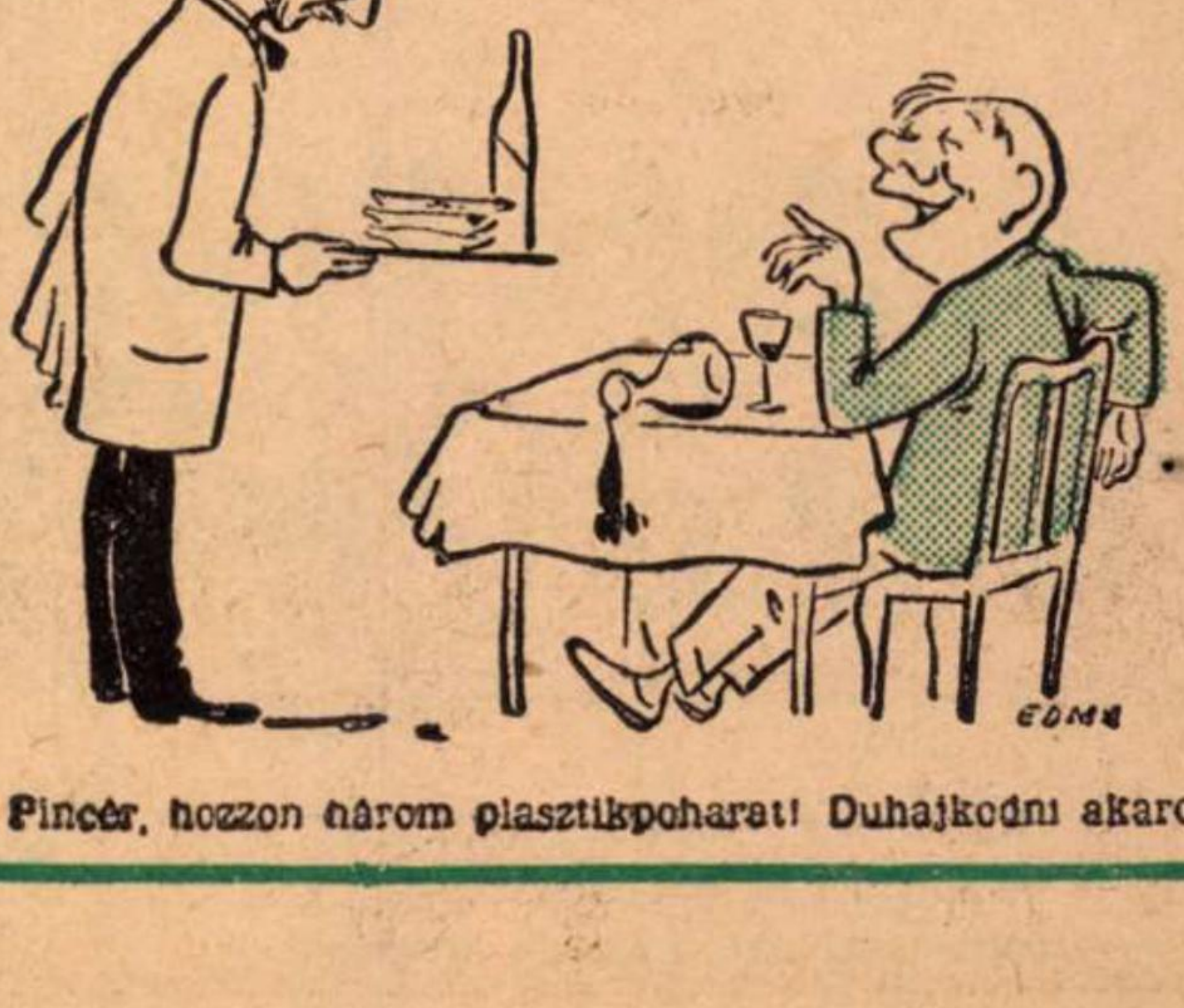

— Pincér, hozzon három plasztikpoharat! Duhajkodni akarok.

A vitatudomány, mint olyan

Nem tudom, ki hogy van vele, de engem felkészületlenül ért a szabad vitáknak ez a vesződéssel és szellemi fáradozással terhes korszaka, amely immár visszafordíthatatlanul reánk köszöntött. Kezdetben egyszerűnek és könnyűnek véltem a dolgot. Szégyenkezve bár, de el kell ismernem gyermeteg naívságomat: azt hittem, a vitában az embernek csupán el kell mondania azt, amit helyesnek tart. Súlyosan lebecsültem a vitát mint tudományt. Erre a hibámra csak többszöri megszégyenítő kudarc döbbentett rá, s a magam kárán okulva tudományos búvárkodásba kezdtem, tanulmányoztam felszólalásokat, cikkeket és jegyzőkönyveket, hogy belőlük leszűrjem a vitatkozás eredményes módszereinek néhány törvényszerűségét.

Mivel tapasztalatom szerint még mindig túl sokan vitatkoznak nálunk véleményük naív és csupasz elmondásával, szükségesnek látom, hogy tudományos búvárkodásom kezdeti eredményeit ismertessem a nyilvánossággal. Máris sikerült ugyanis meglelnem néhány olyan módszert, melynek alkalmazásával egy átlagos értelmű ember bármilyen vitában sikert érhet el s bármilyen ügyet eredményesen védelmezhet.

Mielőtt a részletekre rátérnék, mégegyszer hangsúlyozni szeretném, hogy az alább következő módszerek nem íróasztalnál kiagyalt fikciók, nem merő spekuláció szüleményei, hanem gyakorlati példák százainak elemzése alapján jutottam el hozzájuk, irodalmi s általában közéleti vitáinkból szűrtem le őket.

De most már térjünk a tárgyra.

1. Az első módszer azzal a mondással jellemezhető: „megpatkolni a nyulat és ütni, mint a lovat". Ime, a példa. Szabó azt mondta egy esős napon, hogy rossz idő van. Mire én: — Szabó azt állítja, hogy népi demokratikus országunkban rossz az időjárás. A meteorológiai intézet hivatalos jelentései alapján — a sokévi átlagot figyelembevéve — állítását könnyű megcáfolni. Aki ilyent állít, az nyilván rágalmazni akarja az időjárásért felelős vezetőszerveket.

Igen célravezető e módszernek rokonító válfaja is, mely esetben a Szabót megsemmisítő érvelés így hangzik: — Hogy rossz az időjárás? Igen hasonlít ez a kijelentés Al Caponenak, a hirhedt gengszternek a Sing-Sing fegyházban tett nyilatkozatára, mely szerint: „rossz idők járnak". Vessük csak össze a két kijelentést, s máris láthatjuk, honnan fúj a szél. Azt pedig, nem tűrhetjük, hogy nálunk Al Caponék garázdálkodjanak! stb.

2. Nagyon meggyőző és eredményes a vitában az „én ezt mondom, tehát így van!" — módszer is. Ez esetben, ha Szabó azt mondja egy esős napon, hogy rossz idő van, én így válaszolok: — Nincs rossz idő, éppen ellenkezőleg, nagyonis jó idő van, az eső nem esik, és ránk ragyog a verőfény.

Mindezt komolyan kell mondani és közben nem szabad a zuhogó esőcseppektől hunyorogni.

3. A „beszéljünk másról" módszer főként nehéz esetekben ajánlatos. Mondjuk akkor, ha ellenfelünk azt állítja, hogy kétszer kettő négy. Ilyenkor így kezdjük vitafelszólalásunkat: — Nézzük csak meg közelebbről, ki is az az ember, aki ilyent állít!? Hol volt az ő nagyapja akkor, amikor a mi hős márciusi ifjúságunk 1848-ban Táncsics Mihályt kiszabadította börtönéből? stb.

4. A „háziáldás" módszert csak fejlettebb vitatkozóknak merem ajánlani, ennél ugyanis minden állítást bonyolult gondolatkapcsolással vissza kell vezetni a lényegre. Ilyenformán: — Aki azt mondja, hogy rossz idő van, az elégedetlenségének ad kifejezést. Aki elégedetlen, az lebecsüli elért eredményeinket. Aki lebecsüli eredményeinket, az az ellenség malmára hajtja a vizet. És így tovább, ad notam: „Hol hit — ott szeretet, hol szeretet — ott béke, hol béke — ott áldás, hol áldás — ott isten, hol isten — ott szükség nincsen."

Ezzel a módszerrel akárhonnan akárhova el lehet jutni.

Sipos Gyula

A zagyvapálfalvi üveggyárban

Rácáfol

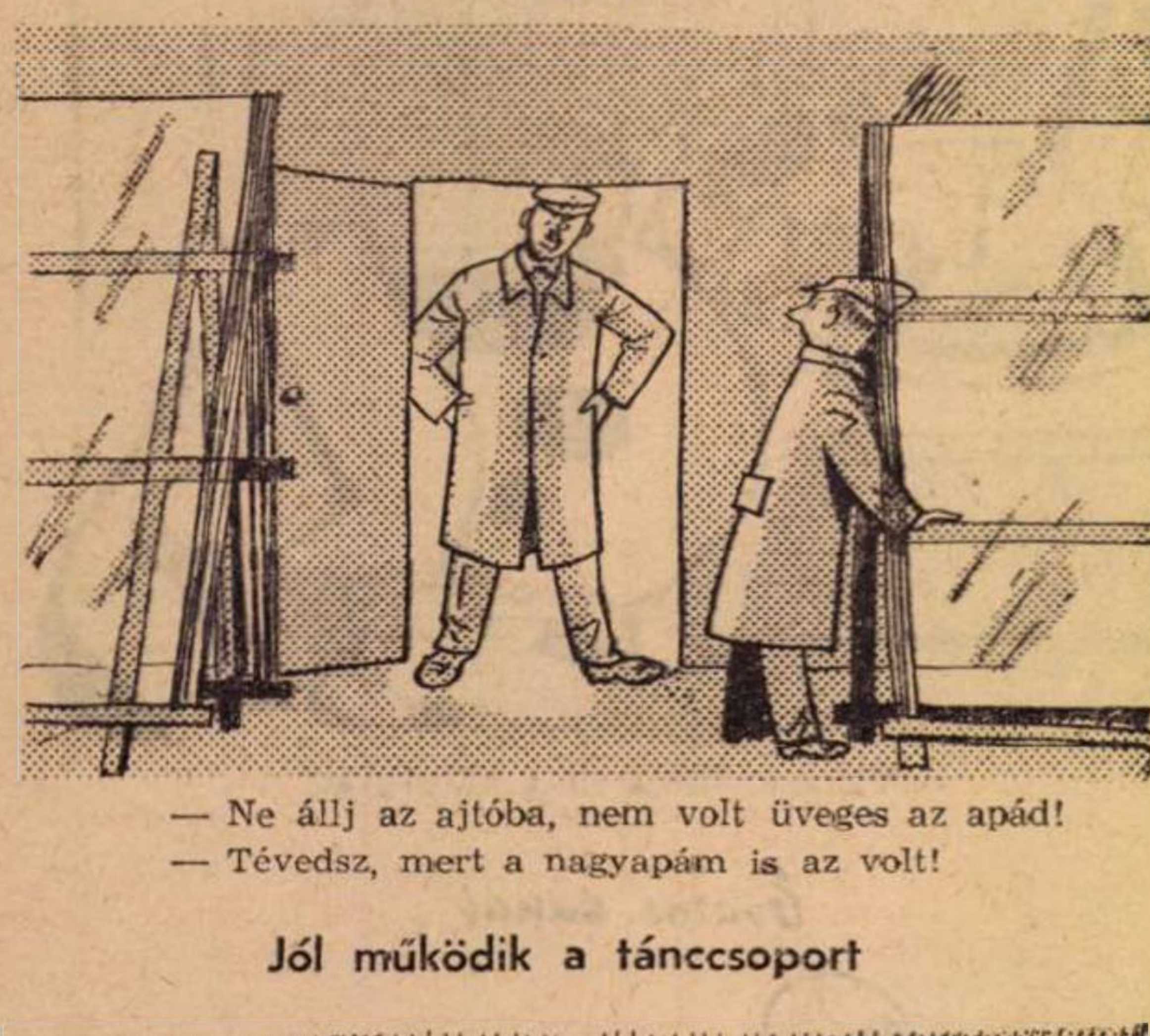

— Ne állj az ajtóba, nem volt üveges az apád!
— Tévedsz, mert a nagyapám is az volt!

Jól működik a tánccsoport

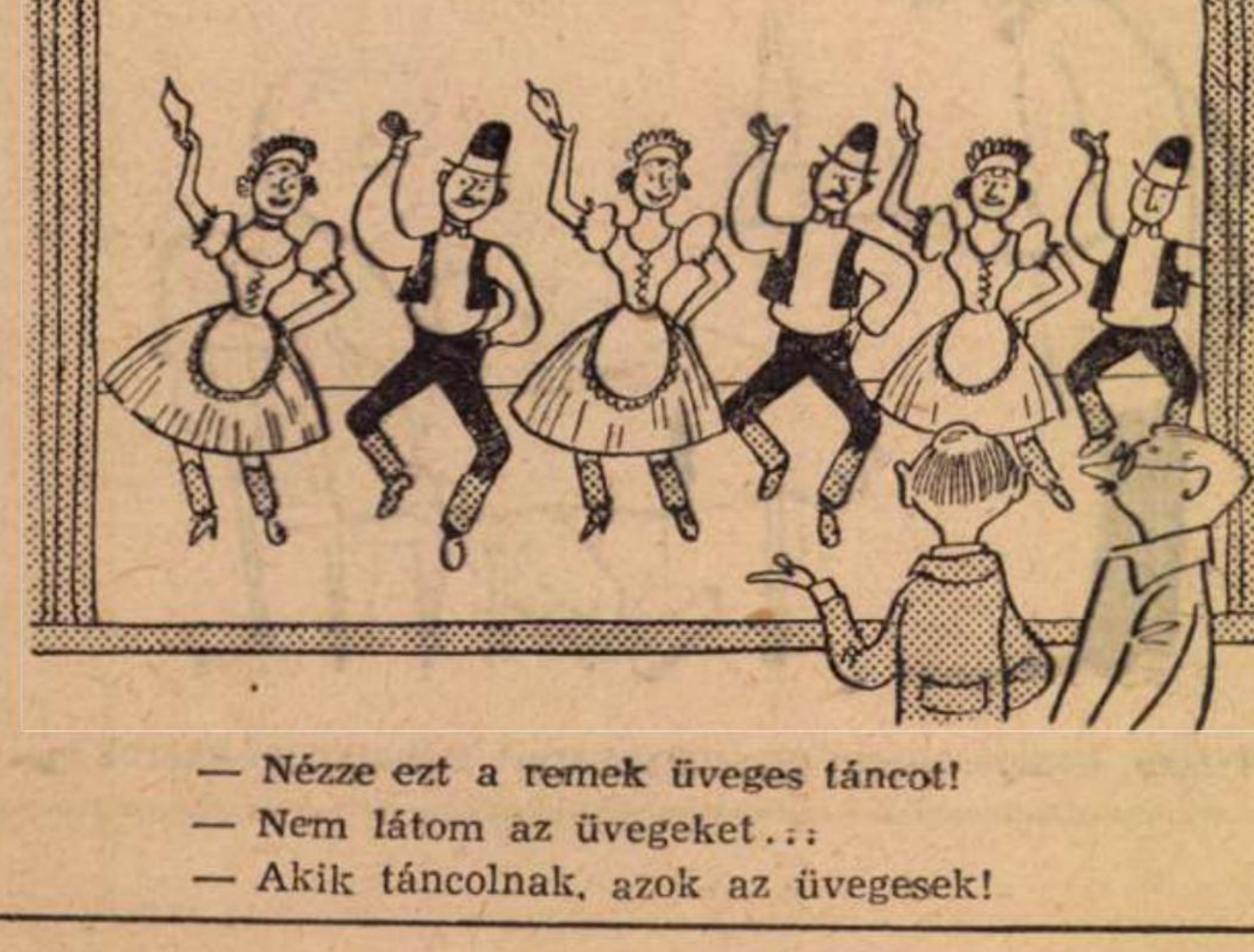

— Nézze ezt a remek üveges táncot!
— Nem látom az üvegeket . . .
— Akik táncolnak, azok az üvegesek!

A legifijabbak tapasztalata a téeszben

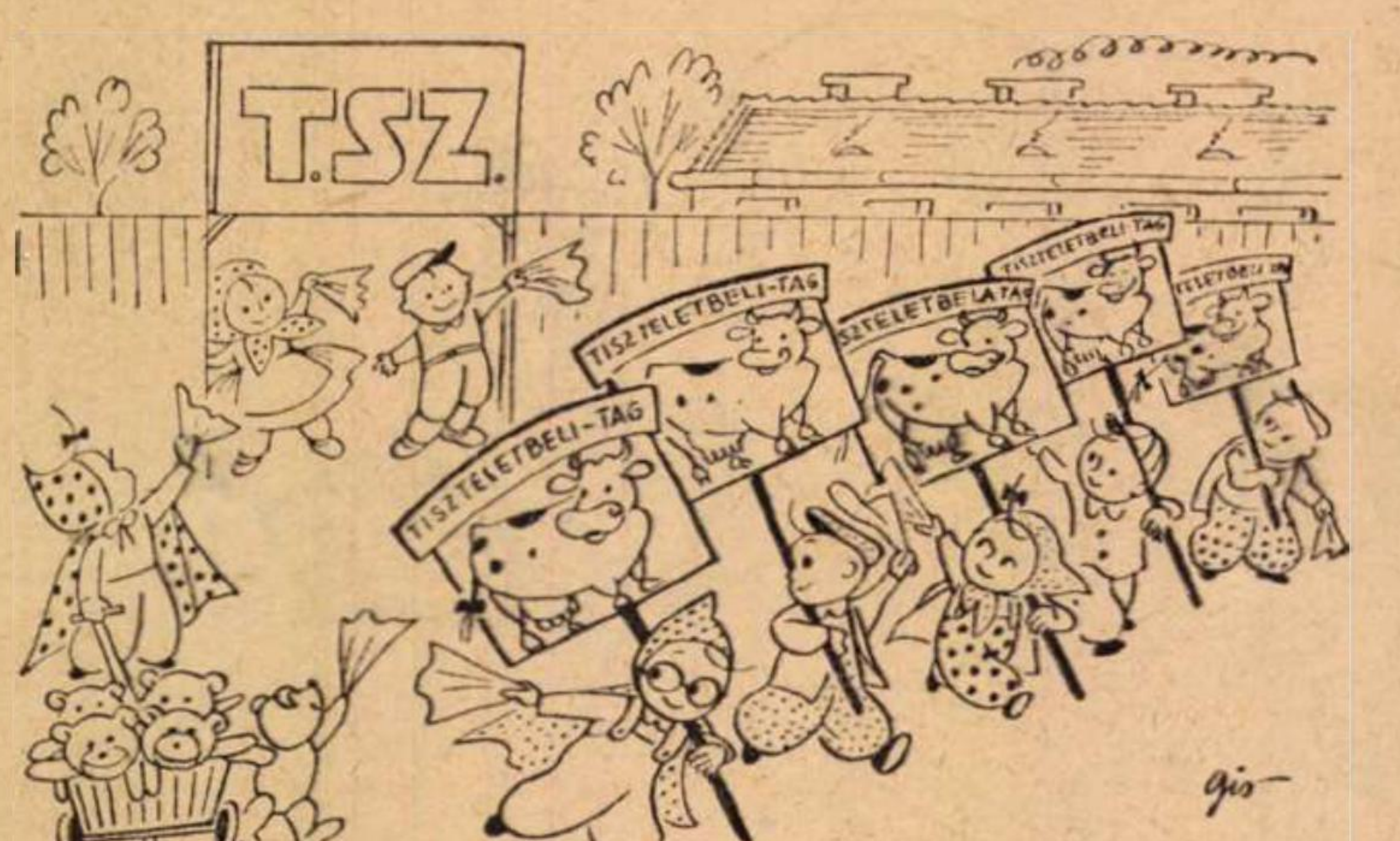

A meggazdagodás alapja az állatállomány fejlesztése . . .

Üzembe helyezték a hűvösvölgyi mozgólépcsőt

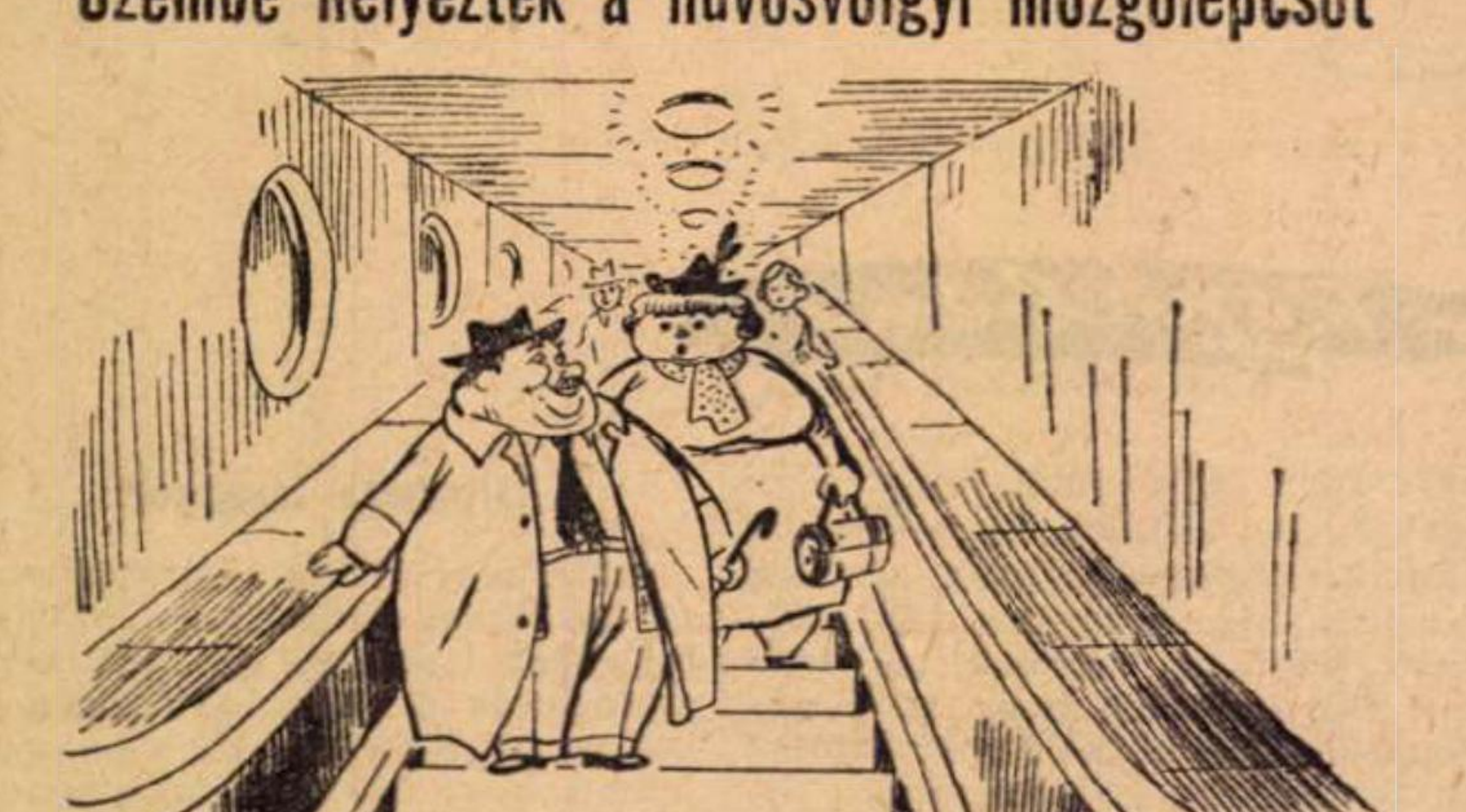

— Mondd, apus, miért megyünk már tizedszer le és fel ezen a lépcsőn?
— Hát nem emlékszel, hogy az orvos több mozgást ajánlott?

„Nevet az üzem"

(Egy könyvnapra megjelent könyvről)

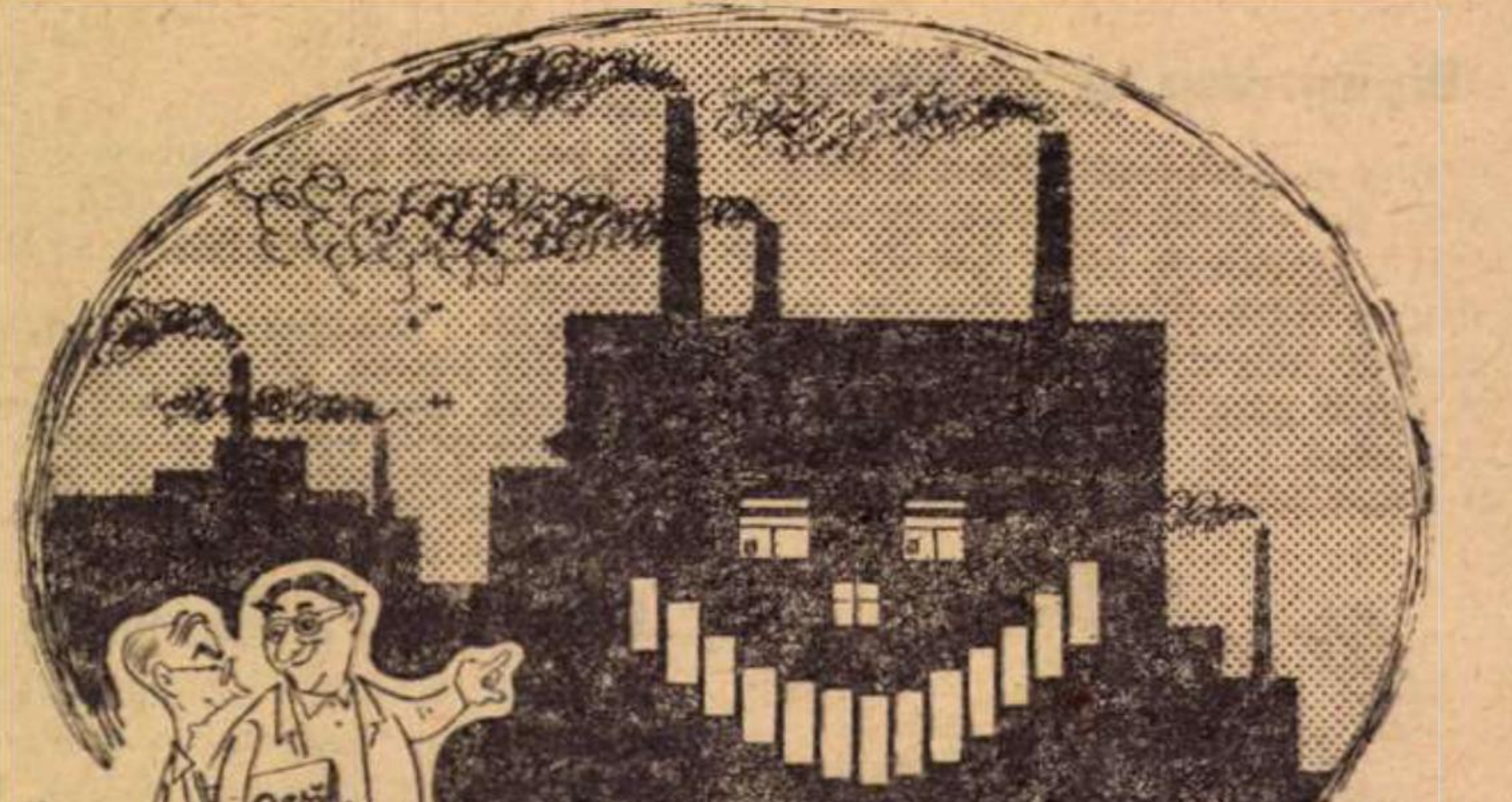

— Mit gondolsz, itt már olvasták a könyvünket?

A HUMOR KÖNYVÉBŐL

MEGYERI KÁROLY nemcsak kiváló komikus, hanem jó kolléga is volt. Egy téli éjszakán betévedt a dunaparti Rondellába s ott találta néhány szegény társát, akik lakás híján a szeleshuzatos színpadon aludtak. Megyeri körülnézett az erdőt ábrázoló kulisszák közt:

— Fáztok, ugye? Hja, hiszen ti voltaképpen a szabadban alusztok.

Azzal felhúzta a lombokat és szobahátteret engedett le:

— Igy ni, most már tűrhetőbb. Végre négy fal közé kerültetek...

ID. DUMAS SÁNDOR (1802—1870) nagy francia regényíró körül állandóan ott keringett egy eléggé korlátolt eszű férfi. Sokan csodálkoztak is azon, hogyan tűri el Dumas az ostoba ember társaságát.

— Nagyon egyszerű — mondta az író. — Sokszor szükségem van jó tanácsra.

— És pont ettől kéri?

— Igen — mosolygott Dumas. — De az ellenkezőjét teszem annak, amit mond. Igy aztán mindig okosan cselekszem.

Minden háznál
DIANA
sósborszesz legyen!

Bővítsük az önkiszolgálást!

Önkiszolgáló boltok nyílnak mindenfelé Budapesten és a vidéki nagyvárosokban. Az a véleményem, hogy az önkiszolgálást az élet egyéb területeire is ki kell terjeszteni. Erre vonatkozólag az alanti javaslatokat adtam be illetékes helyre:

1. A villamoson és autóbuszon nincs szükség kalauzra. Egy kis lyukasztógépet kell a kocsi falára szerelni. Akinek hetijegye van, odamegy és maga lyukasztja megfelelően jegyét. A lépcsőn lógók kézről kézre adják hetijegyüket és a lyukasztóhoz legközelebb álló utas társadalmi munkában végzi el a lyukasztás műveletét.

2. Akinek elfogy a pénze, bemegy a legközelebbi OTP-fiókba és a szükséges összeget, minden bürokratikus formalitás nélkül kiveszi a kasszából. Akinek felesleges pénze van, az pont ellenkezőleg jár el: pénzét — ugyancsak minden formalitás nélkül — beteszi az útjába kerülő OTP-fiók kasszájába.

3. Nem kell közlekedési rendőr. Aki szabálytalanul halad át az úttesten, az utca másik oldalára érve letép egy csekklapot a lámpaoszlopról, bemegy a postahivatalba és feladja a tíz forintot.

4. Nincs szükség könyvtárosokra. A könyvtárakban mindenki maga veheti le a polcról és hazaviheti a kívánt könyvet. Ha az év végén esetleg könyvhiány mutatkozna, a könyvtár alkalmazottai végigjárják a lakásokat és a könyvespolcokról — szintén önkiszolgáló alapon — annyi könyvet vesznek le, amennyi a könyvtár hiánya.

Fenti javaslataimat illetékes hely megvalósíthatónak tartotta és a referensek már dolgoznak is, hogy ezeket minél előbb életbeléptessék.

Ellenben, mint megvalósíthatatlant, elutasította az alanti önkiszolgáló javaslatokat:

a) Minden lakónak lehessen kapukulcsa, hogy éjjel maga nyithassa ki a kaput.

b) Felnőtt lakó akkor is felmehessen egyedül a liften, ha nincsen liftkezelői vizsgája, nem szükséges, hogy a házfelügyelő hatéves kisfia vezesse a liftet.

c) Az üzemi étkezdékben legyen elegendő kés, villa és kanál, hogy mindenki maga vehessen ezekből.

d) Az utcai telefonfülkékből megfelelő érme bedobásával telefonálni lehessen.

Hevesi Endre

Állatkertben

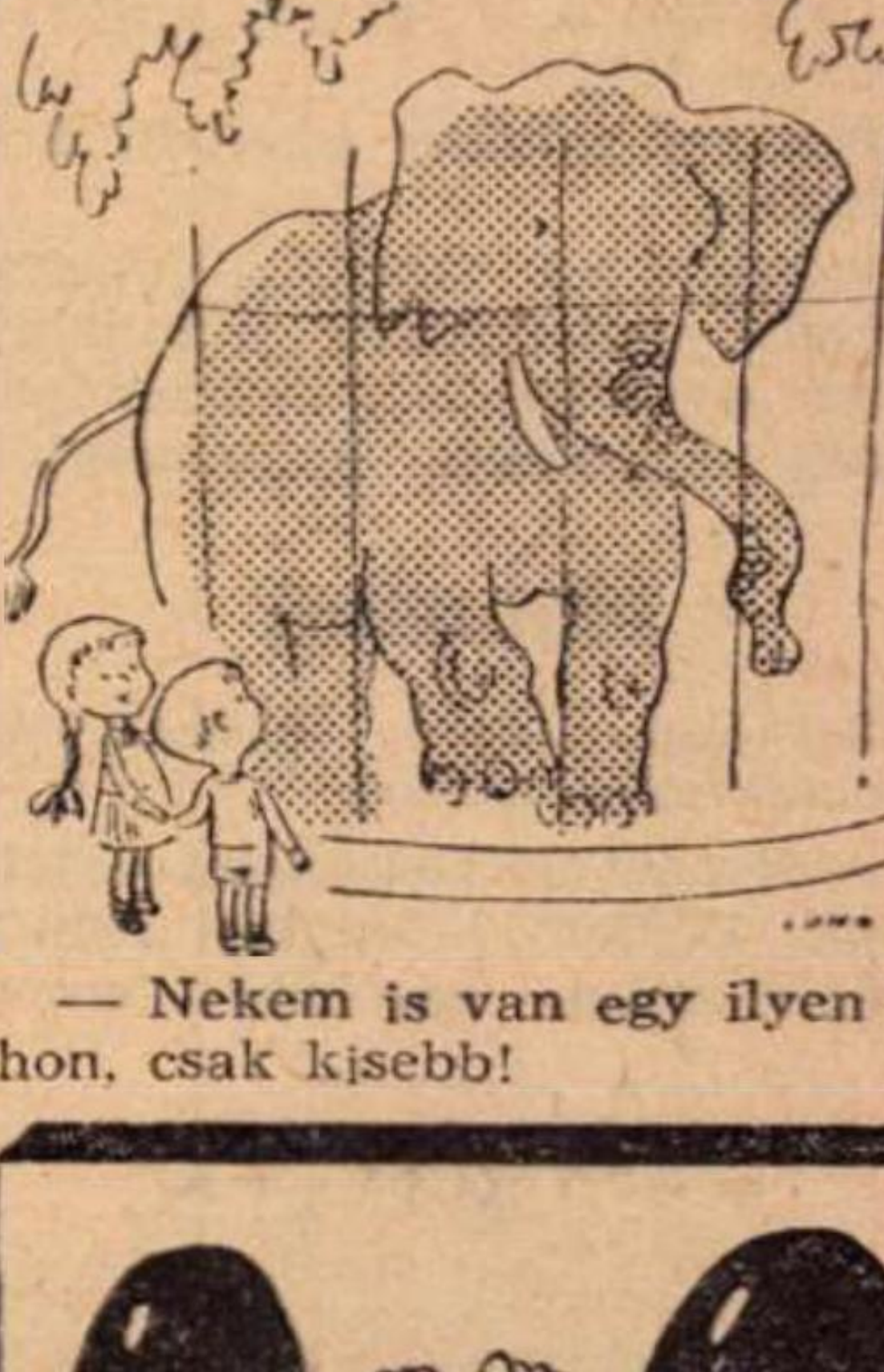

— Nekem is van egy ilyen otthon, csak kisebb!

Alumol krém
izzadás ellen

Gádor Béla:

A jégmező lovagjai

Arra kérsz, kedves barátom, adjak neked hasznos tanácsokat, hogyan viselkedj egy színházi bemutatón, mint hivatalosan meghívott személy. Ugyanis, amint mondod, váratlanul kineveztek színházi szakértőnek, rákerültél a protokoll-listára és ez zavarba ejt, mivel eddig kizárólag juh-exporttal foglalkoztál.

Elsősorban tudnod kell, hogy a szakértői viselkedés műfajok és szerzők szerint változik. A klasszikusokkal aránylag könnyű dolgod lesz, mert ott, mértéktartással bár, de lehet nevetned, sírnod, tapsolnod, anélkül, hogy blamálnád magad. A vidám darab, különösen, ha azt magyar szerző írta, már keményebb dió.

Mindenekelőtt az a fontos, hogy már a színházba menet, amint megpillantod a színház neonfényes portálját, arcod váljék gondterheltté, gyászossá. Hadd lássa mindenki, hogy egy könnyű műfajjal meggyalázott komoly szakember kálváriáját járod. Ha beültél a helyedre, az első sorok valamelyikébe, nagyon ajánlatos, ha komor arckifejezésedbe némi megvető színt vegyítesz. Nem árt, ha időnként jobbra-balra egy fáradt és keserényés mosolyt vetsz, mint aki azt mondja: el kell viselnünk ezt a megpróbáltatást is, ha úgy kívánja a haza érdeke.

Tulajdonképpeni munkád akkor kezdődik el, amikor a függöny felmegy. Ettől a perctől kezdve jeggé kell dermedned. Meg fogod látni, hogy a közeledben ülők is ezt teszik, s neked részt kell venned a kollektív erőfeszítésben. Előre megmondom, nem lesz könnyű dolgod. A színpadon időnként vicceket mondanak, amelyek nevetésre ingerelnek. A darab cselekménye, a színészek játéka arra törekszik majd, hogy érdeklődésedet felkeltse. De te ne hagyd magad. Sose feledd, hogy nem szórakozni jöttél ide, hanem szakértelmedről tanúságot tenni. Ti, ott elől, a jégmező lovagjai vagytok, akik szent hivatástokat teljesítitek. Nektek fagyasztanatok kell: előre és hátra. Mert nem elég az, ha csak a színészeket kergetitek kétségbeesésbe, nektek kell gondoskodnotok arról is, hogy a hátatok mögött ülő közönség is elveszítse az életkedvét és a szégyen pírja öntse el arcát, ha otromba módon nevetni merészel. A ti nemes kultúrmissziótok az, hogy elzárjátok a színpadot a közönségtől, amelynek hajlama van arra, hogy az előadás uszályába kerüljön. Mert tudnod kell, kedves barátom, hogy itt alapjában véve egy galád összeesküvésről van szó. Író, színész, rendező, muzsikus és színpadi munkás két hónapon keresztül azon dolgoztak, hogy a hiszékeny nézőt hamis illúziókba hajszolják. Ha valaki önfeláldozóan közbe nem veti magát, könnyen kialakulhat a siker, aminek beláthatatlan következményei lehetnek. Hát persze, ha a műveletlen, otromba közönség tapsol, te sem ülhetsz tétlenül, mert könnyen arisztokratizmussal vádolhatnak. Ilyenkor legjobb, ha te is összeérteted a tenyeredet, hangtalanul, mint két szerelmes lepke, ha egymásra száll, óvatosan, hogy a tetszés zaját ne növeld.

Ha a nézőtéren már megtetted kötelességedet, a szünetben az előcsarnokban kell lézengened, bágyadt arccal, félig lehunyt szemmel, mint aki minden pillanatban összerogyhat az életundortól. Ha valaki megszólít, bármiről beszélhetsz vele, csak a darabról nem. Szakember ezt nem teszi. Ezzel tudod legjobban bizonyítani, hogy az előadás semmi nyomot nem hagyott benned. Szünet után akkor vánszorogj vissza a nézőtérre, amikor már mindenki bent van és láthatják, hogy úgy ülsz le a zsöllyébe, mint villamosszékbe a halálraítélt.

Ezek volnának így hevenyészve, a főbb tanácsaim. Még egyre figyelmeztetlek. A szerző rendszerint egy emeleti páholyban ül, és eszelős tekintetét a jégmezőre függesztve öngyilkossági gondolatokkal foglalkozik. Nem kell törődnöd vele, nem fogja megölni magát. Legfeljebb nem ír több vígjátékot. És ha csak ennyit is sikerült elérned, már nem éltél hiába.

Az idei könyvhéten

egyes sátrakban zenekar, bábszínház, fiókállatkert lesz. Javaslataink a jövő évi könyvhét pavilonjainak hasonlóan hatásos ötleteihez:

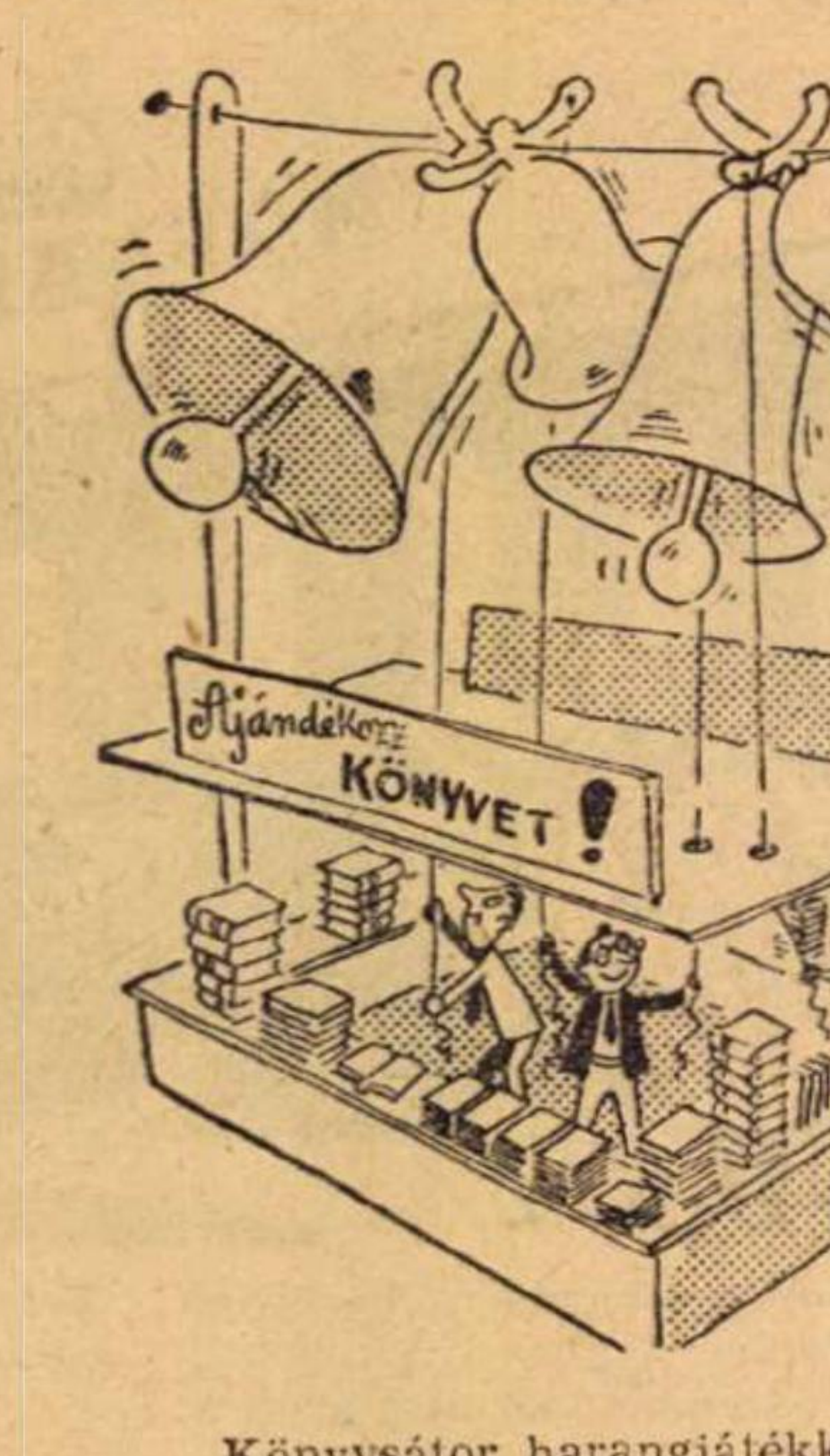

Könyvsátor harangjátékkal

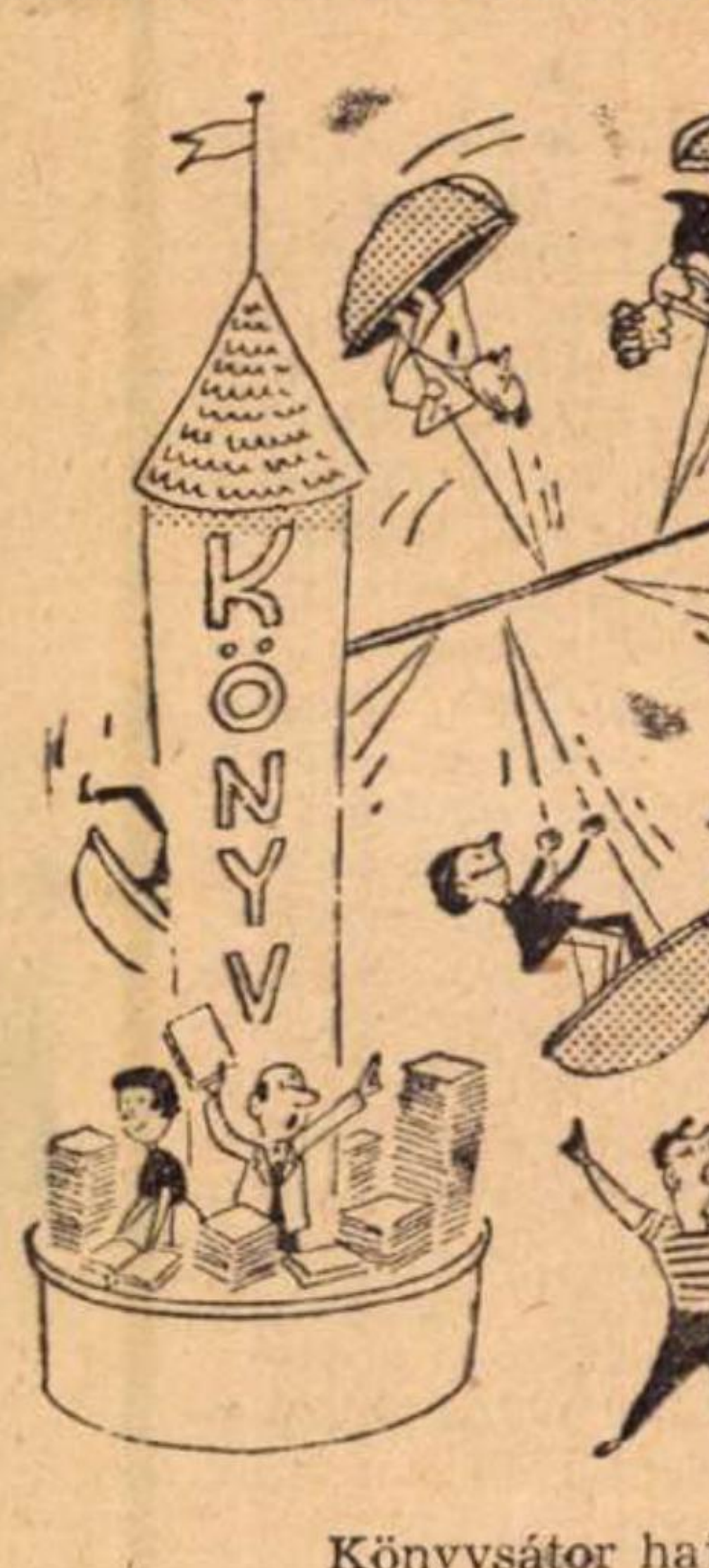

Könyvsátor hajóhintával

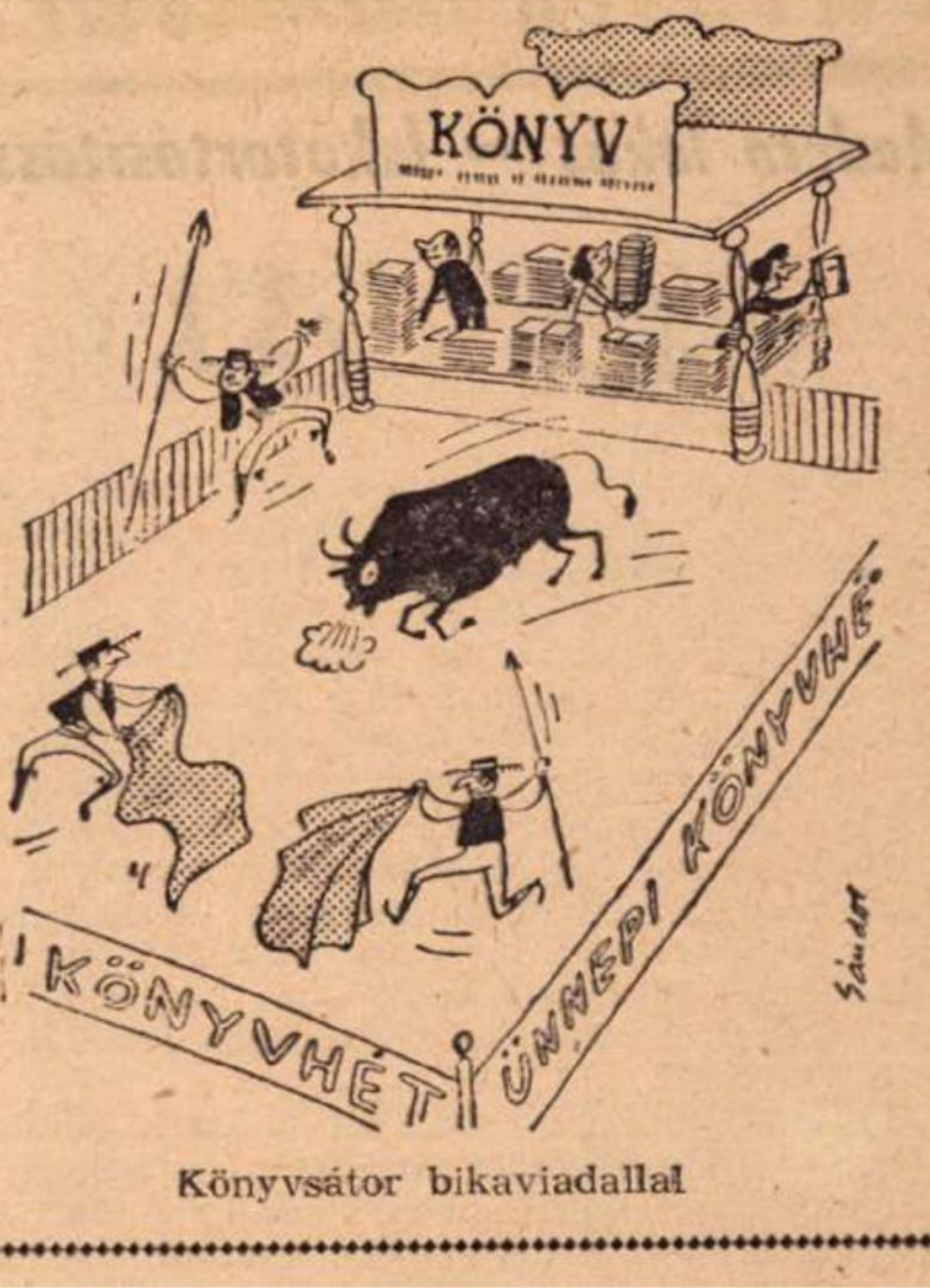

Könyvsátor bikaviadallal

Tragikus befejezés

(A kerületek szabadtéri előadásai számára szétszedhető és szállítható színpad készül.)

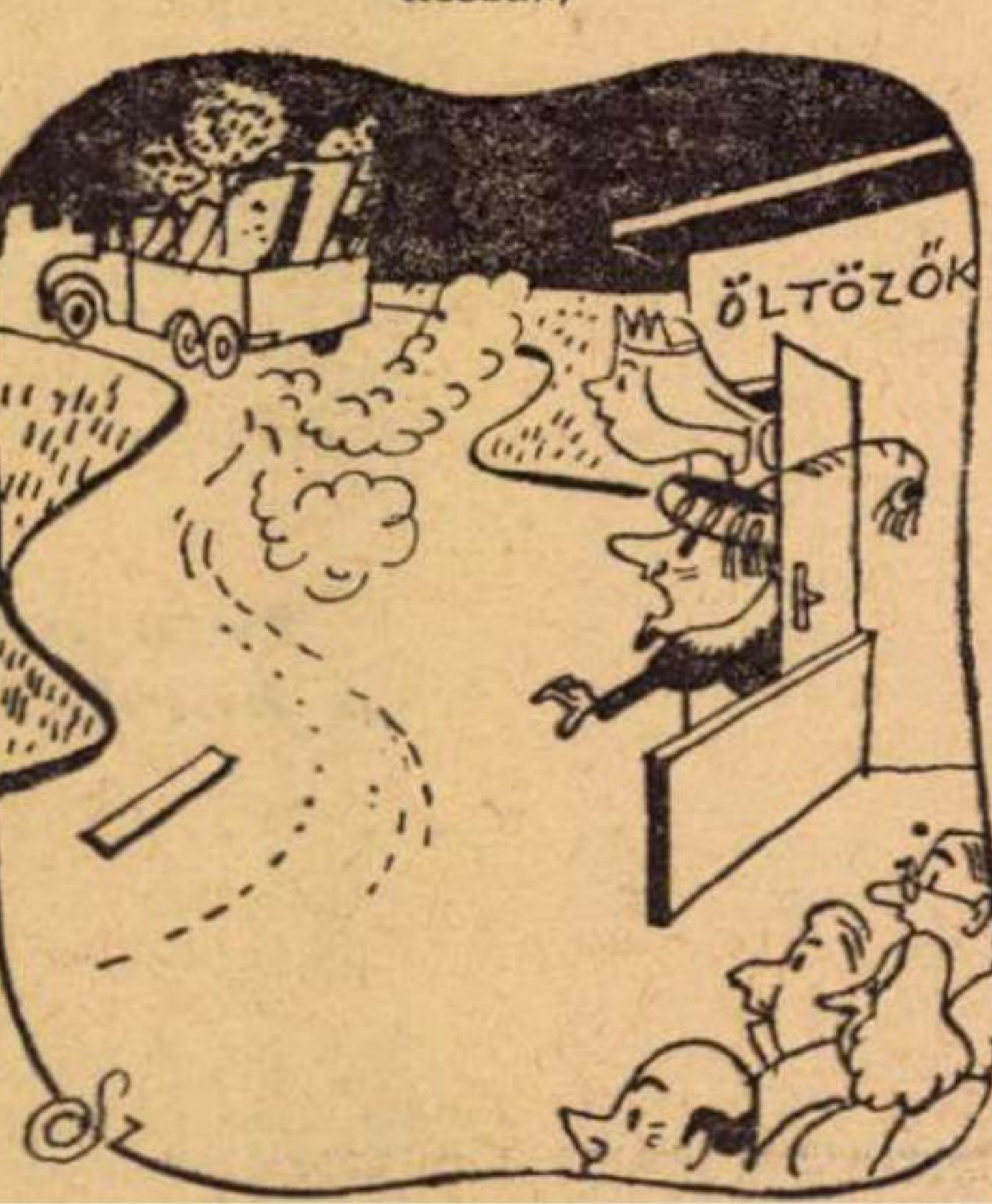

Borzasztó, a sofőr nem tudta, hogy utójáték is van!...

Francia királytigrisek a cirkusz júniusi műsorában

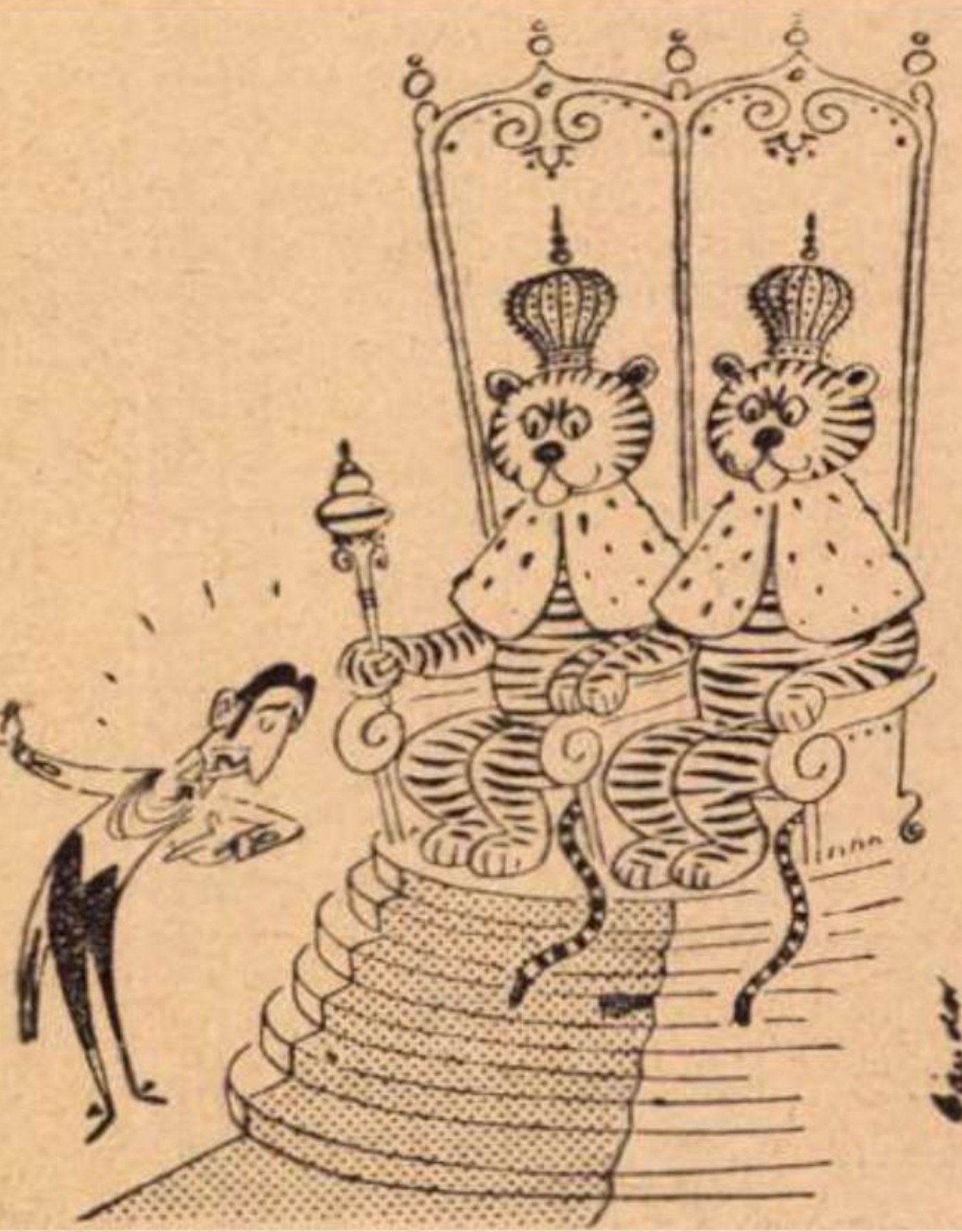

— Felséges uram és asszonyom, kegyeskedjenek az arénába fáradni karikát ugrani...

Útban az irodalmi küzdőtér felé

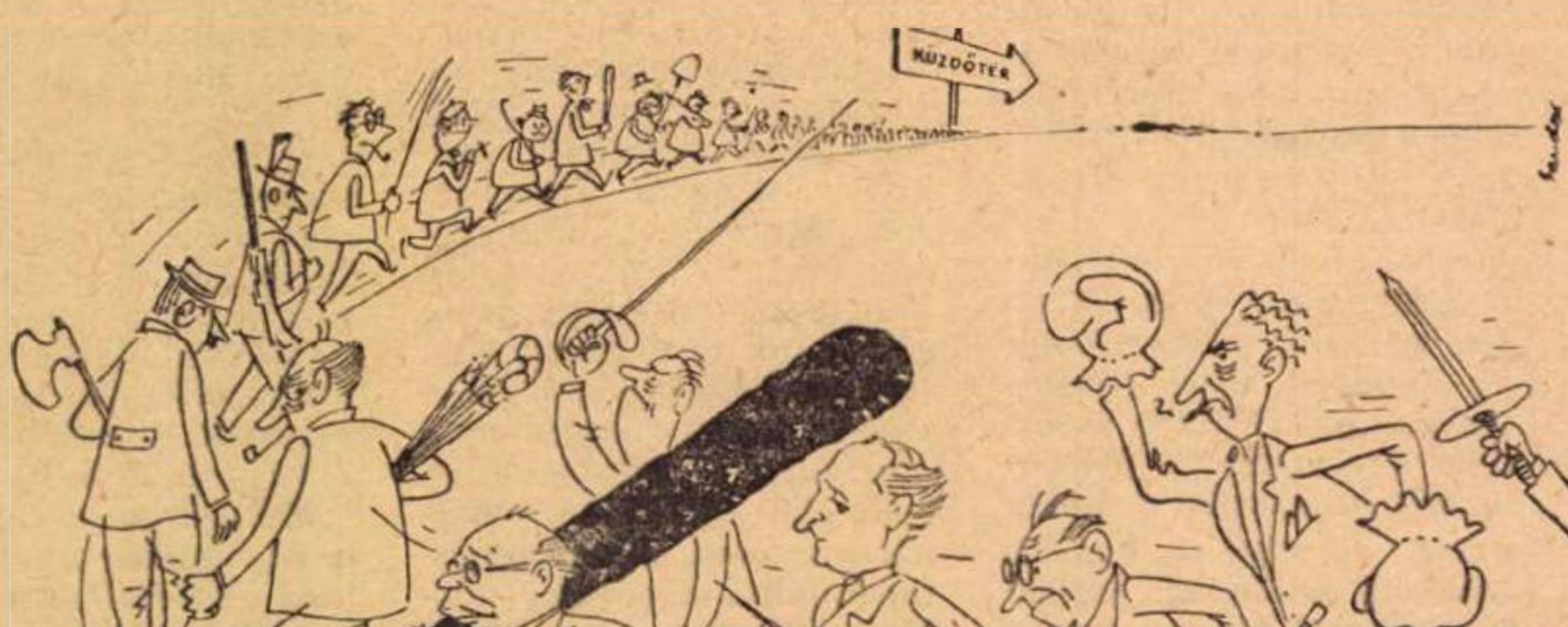

A vajon tragédiája

Madách Imre nyomán, a lapokban dúló helyesírási vitához

Szín: Konstantinápoly helyett Budapest.

Ádám:

Atyám! Mi új cél harcosai volnánk,
Tollal vívandjuk azt a nagy csatát,
Mit indítánk, hogy ne lehessünk szolgák
És leverjük az elnyomók hadát.

Patriarcha:

Fiam, csekély dolgokra most nem érek,
A magyar helyesírás üdve hív,
Míg hibátejtők szabadon tenyésznek,
Nem pihenhet meg kebelben a szív.
Bár irtjuk őket írásban és szóban,
Újult erővel hibáznak megint,
Nem evezhetünk vélük egy hajóban,
Segítsetek, hogy irthassuk ki mind!

Ádám:

Az ártatlant, atyám, csak nem kívánod...

Patriarcha:

Nem ártatlan, ki egy jé-t letagad
A vajjon szóból. Remélem belátod,
Akadémiánk nem tűrheti azt.

Barátok kara:

Halál reájuk, már a máglya jól ég!

Ádám:

Miért sajnáljátok hát azt a két jé-t?
Inkább elpusztultok ezért, te jó ég!...

Agg eretnek:

Sátán, ne zavard az igaz fejét!
Az egy jé-t soha fel nem adandjuk mi,
Hisz voltak már ily viták egykoron,
Hogy a homoiusion csak sufli,
Mert annak neve: homousion.
Hiába bömbölt bősz baráti kórus
És adott pátenst rimini zsinat,
Állta elszánt harcát az egy „i"-s pólus...

Ádám:

Úgy látom, ismét az itt a divat,
Hogy betűk felett rágódnak a bölcsek,
A szavak, mondatok nem fontosak
S arról vitáznak essayk, cikkek, könyvek,
Vaj' egy vagy két jé ma a rangosabb?

Agg eretnek:

Perelj, uram, az énvelem perlőkkel,
Kiknek vajonja két jé-s, ostoba,
Zúdulhatnak rám vad népnevelőkkel,
A két jé-t én nem írom le soha!

Barátok kara:

Máglyára vele! Két jé az igazság!

Agg eretnek:

Az isten egy és egy a jé betű!

Patriarcha:

Elég a szóból, nincs több irgalmasság,
Máglyára véled te betű-tetű!

Agg eretnek:

Én az egy jé-ért boldogan elégek...

Győri Illés István

Sziv küldi szívnek szívesen...

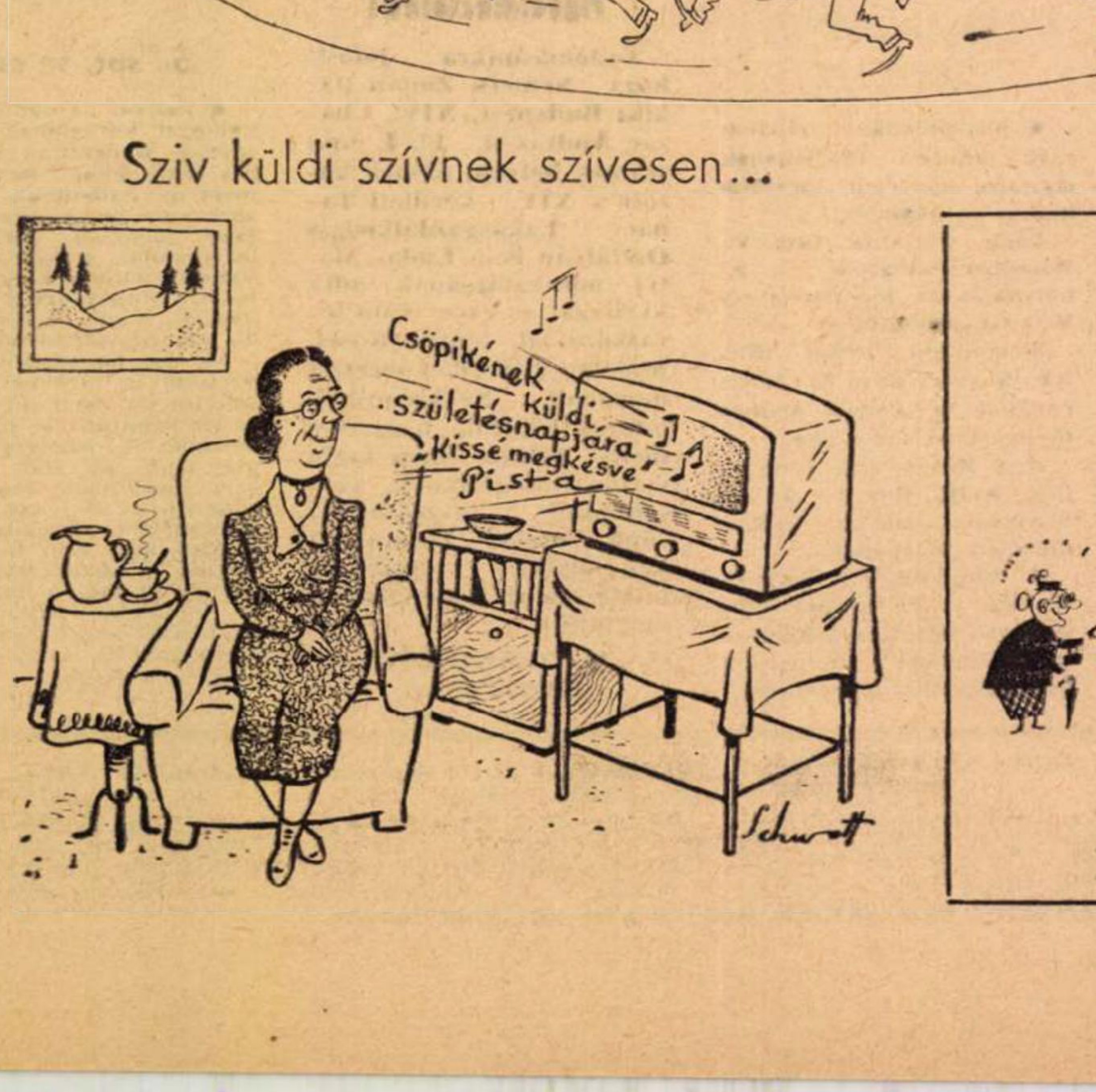
Csöpikének küldi születésnapjára kissé megkésve Pista
Schwott

Emberek a szfinx előtt

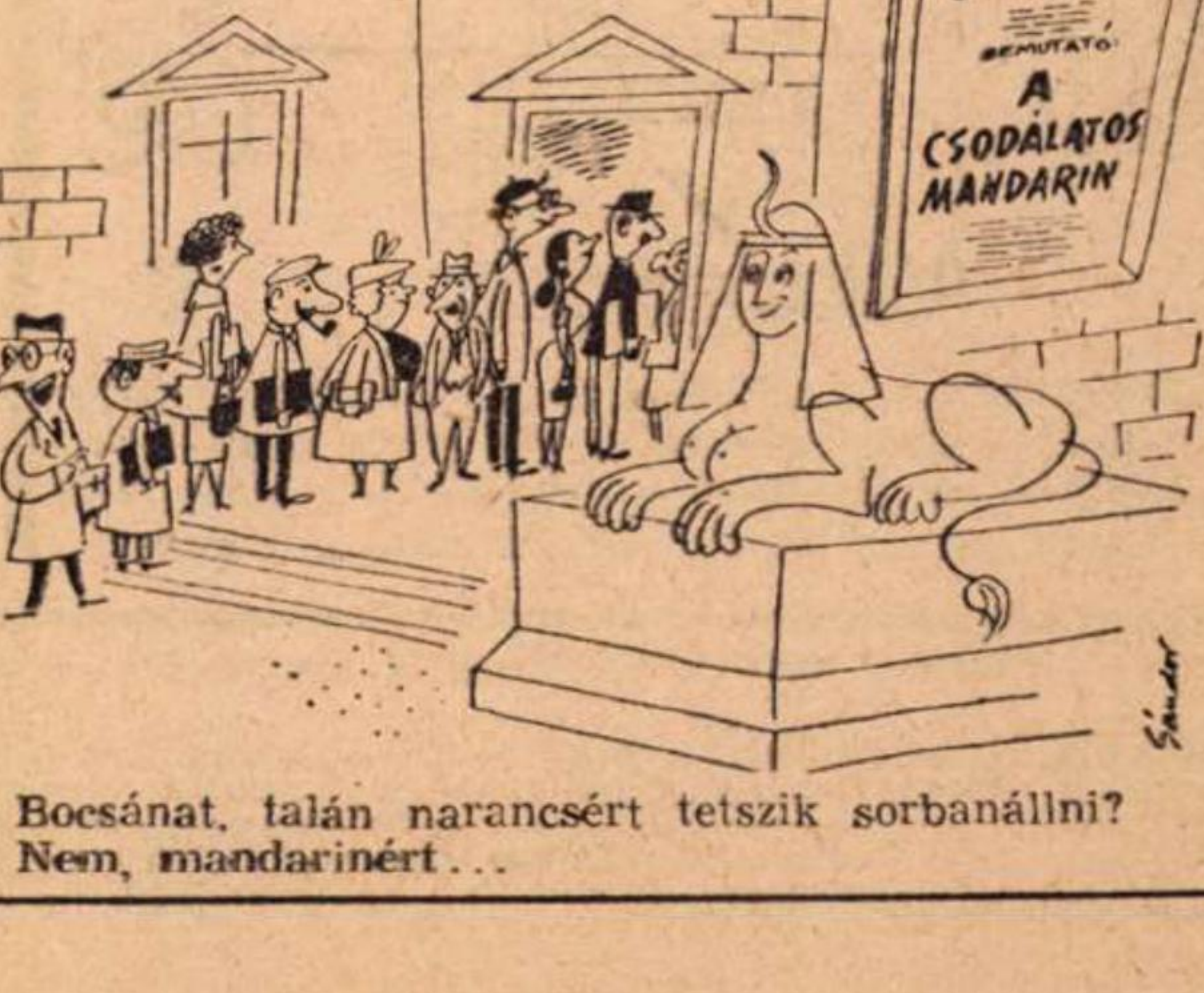

— Bocsánat, talán narancsért tetszik sorbanállni?
— Nem, mandarinért...

Le a bürokráciával!

Modern lakás — lakótartósítással

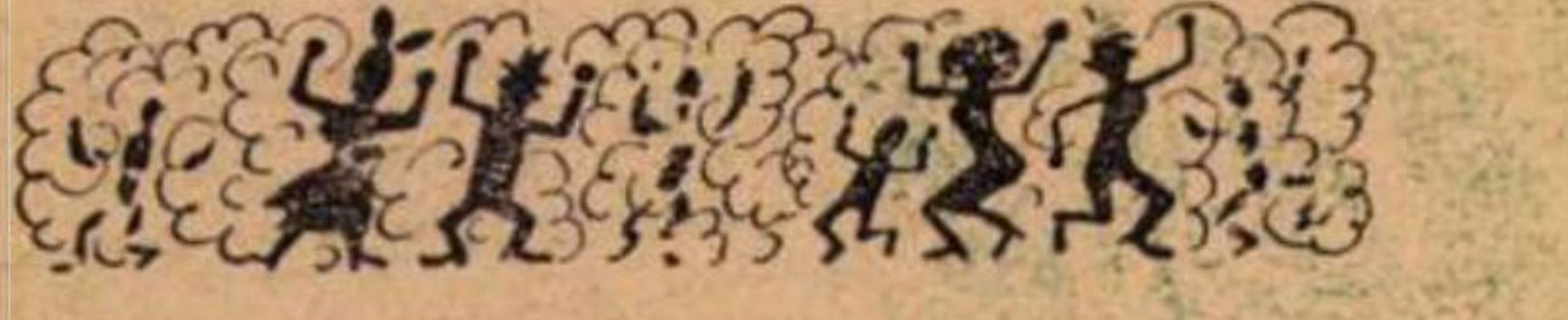

1953/54-ben a Győri Tervező Iroda soproni fiókjának tervei alapján 9 lakásos bérház épült Zalaegerszegen, a Marx-tér 3. sz. alatt. Az építkezést 1954. decemberében befejezték és az új lakóházba beköltöztek a lakók.

A kilenc lakó között vagyok magam is. Ment volna minden a maga rendjén, ha a lépcsőház nyilván a decemberi hideg hatására nem húzódott volna össze. Mivel nyárig várni nem tudtam, egy asztalossal szétszedettem bútorom egy részét, s ott fenn összerakattam. Önköltséggel. Egy új lakás elvégre megéri.

Azt azonban nem állhattam meg, hogy a tervező iroda szakembereinek meg ne mondjam: ugyancsak szűken bántak a lépcsőházzal. Ők bútoraim láttán fitymálva kijelentették: — Ez modern lakóház, modern bútorokhoz...

Másnap újabb lakó érkezett, modern bútorokkal. Egyenesen a bútorüzletből hozatta. Azok valóban szétszedés nélkül jutottak be a lakásba. Igaz, hogy a lépcsőház korlátját le kellett emiatt bontani, s a bútorok egy részét újra fényezni.

Persze, a bútort a csehszlovákok csinálták, a tervet viszont a soproniak. Gondolom, innen lehet a méretbeli különbség.

A költözködés rendszerint kellemetlenséggel jár, de új lakásban lakni már igazán gyönyörűség — gondolná az ember.

Nem így a Marx tér 3 alatt.

A modern lakás és modern bútorok után kiviláglott, hogy a házhoz modern kémények is épültek. Nagyszerű huzat van befelé, a konyhákba. Másfél év alatt konyhám valóságos göcseji füstös konyhává lépett elő. Feleségem megpróbálkozott a főzéssel, de azt szemkötőhártyagyulladás miatt hamarosan abbahagyta.

Én nem hagytam ennyiben. Mindennapos háborgatója lettem a KIK-nek, később az IKV-nak, mert időközben az is megváltozott. Csak a füst maradt a régi. Hiába volt a kéményseprő mesterek, építő szakemberek konzultációja, a kémény egy részének újrafalazása: dől a füst ma is.

Igaz, már nem nálam. A sikertelenség láttán befalaztam a konyhai kéménynyílásomat. A füst azonban még aznap utat keresett magának. Egy emelettel lejjebb jár most látogatóba, s könnycsordulásig meghatja az ottaniakat. Hozzám ritkábban tér be, az egyik intim helyiségen keresztül. Hogy miért éppen ott? Azt sem a füst, sem a nemrégen ittjárt tervezőiroda szakembere nem tudta megmondani.

Én azonban megállapítottam, hogy ráfizetek az új lakásra. A lakbérhez hasonló méretű villanyszámlám van, mert rezsón főzünk (amit lehet), s családom minden tagjának olyan füstszaga van, mintha nomád módon pásztorkodnánk. Lehet, hogy a tervezőiroda így akarja tartósítani a lakókat a maga tervezte házaiban. Célt is ért vele: tartós a bosszúságunk s nem értjük, kinek az agyában születnek meg ilyen tervek. Mert a tervezés a hibás — ezt a szakemberek már megállapították. Azt sem értjük, hogy másfél év alatt miért nem lehetett ezt a hibát orvosolni?

A halogatás láttán félő, hogy a második ötéves terv során a Győri Tervező Iroda soproni fiókja a Zalaegerszegen „bevált" tapasztalata szerint csupa olyan új lakóházat fog tervezni, ahol az ablakon át távozik a lakásokból a füst s a kéményeken lesz a virágtartó.

Én azonban bízom, hogy ezért az „újításért" még nem fizették ki az újító díjat senkinek, sőt olyan folytatása lesz, mely után szabadon fellélegezhetnek a ház lakói.

Mert pillanatnyilag a füst miatt ezt megtenni még nem lehet.

Benkő Károly

Zalaegerszeg, Marx tér 3. II. 5.

Egy ügy — két telefon

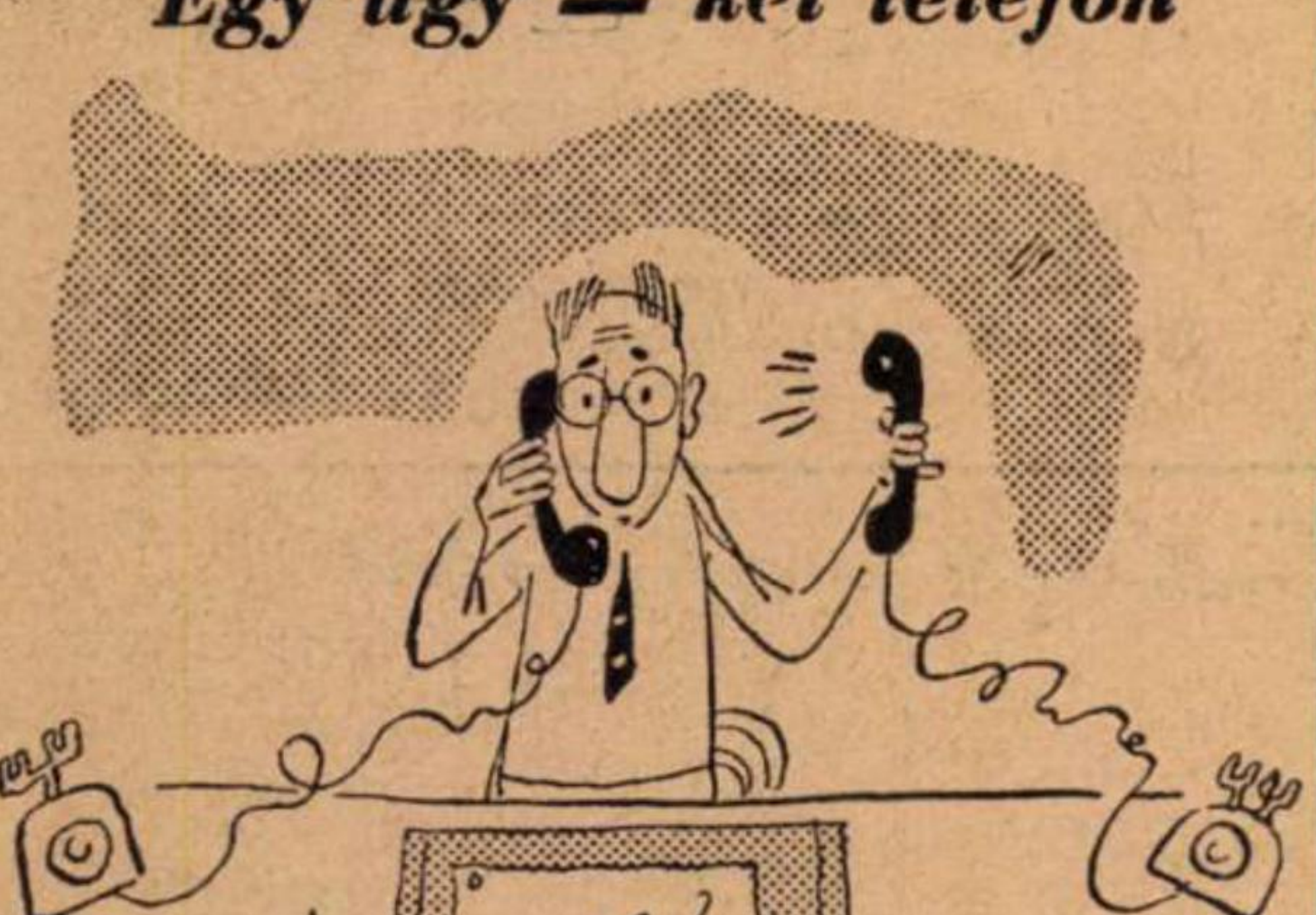

Művezető az igazgatóhoz, az első telefonon: Kérem igazgató elvtárs, még hozzá se fogtunk a munkához...

Igazgató az ügyfélhez, a második telefonba: Most beszéltem a művezetőnkkel, kész a munka, úton van...

NEM SZATÍRA

I.

Ott, ahol a Nagy Lajos király útja keresztezi az Erzsébet királyné útját, van két villamosmegálló, négy busz-megálló és van egy sereg kereskedelmi létesítmény. Ez röviden azt jelenti, hogy a király és királynői útnak ez a nyilvános találkozóhelye zuglói viszonylatban forgalmasabb, mint az Emke környéke, ott, ahol a 6-os megáll. E nagyforgalmú gócpont villamosmegállójánál volt egy remekül működő KÖZÉRT fűszer- és csemegebolt. Ennek a boltnak olyan jó kapcsolata volt a vásárló tömegekkel, hogy zárórakor alig-alig tudtak egymástól megválni. Ez a jó viszony folytatódott volna talán a végtelenségig, ha...

II.

— Hű a nemjóját ennek a falánk környéknek! — kapott a fejéhez a kerületi KÖZÉRT-központ valamelyik újítója. — Ezek a zuglói vevők annyira összeszoktak már ezzel a fránya fűszerbolttal, hogy végül örök hűséget esküsznek egymásnak. Ennek pedig — hümmögte csak úgy félvállról magának — nem szabad megtörténnie, mert ez a boltközi viszony maradi és veszélyesen sematikus. Valami újszerűség kellene a zuglóiaknak, olyan, ami még nem volt, olyan, amivel a felújítási keretet jóízűen meg lehet emészteni. Igen ám, de mi legyen ez? A boltot át kell alakítani önkiszolgáló bolttá!

III.

Ez év januárjában, tehát a legnagyobb télvíz idején a zúgolódó zuglóiak sokoldalú tiltakozása ellenére a boltot becsukták. A fűszerbolt nélkül maradt nagyétvágyú közönség az illetékesek jóvoltából megkezdte a távgyaloglást, az Erzsébet királyné úti új házakban létesített KÖZÉRT-bolt felé. Ez az új bolt pontosan egy villamosmegállónyi távolságra van a régitől, amit becsuktak. Miért nem ezt az újonnan nyílt boltot „ütemezték be" önkiszolgáló bolttá? Ennek ugyanis az lett volna az előnye, hogy az átépítési költség megmarad, a közönség pedig nem bosszankodik. De így bizony bosszankodunk még annak ellenére is, hogy a lehúzott redőnyök mögül kiszivárgott hírek szerint június közepére önkiszolgálhatjuk magunkat.

Bernáth Ede

LUDAS MATYI ELINTÉZTE

A püspökladányi gépállomás öntözési részlegének dolgozói elmaradt prémiumukat megkapták.

Láng Józsefné (Bp., V., Rosenberg-házaspár u. 9.) kályháját az Ingatlankezelő Vállalat átrakatta.

Strumpfeld József (Bp., XX., Ságvári E. u. 25.) hibás rádióját a Corvin Áruház díjmentesen kicserélte.

Özv. Kramarcsik Jánosné (Bp., XVIII., Piac tér 9.) özvegységi járulékát visszamenőleg megkapta.

A Budapest VII. kerület, Kertész u. 27. számú ház lakóinak kérésére a Köztisztasági Vállalat a szemetet a ház udvaráról elszállította.

A Könyvterjesztő Vállalat vezetői szemleúton

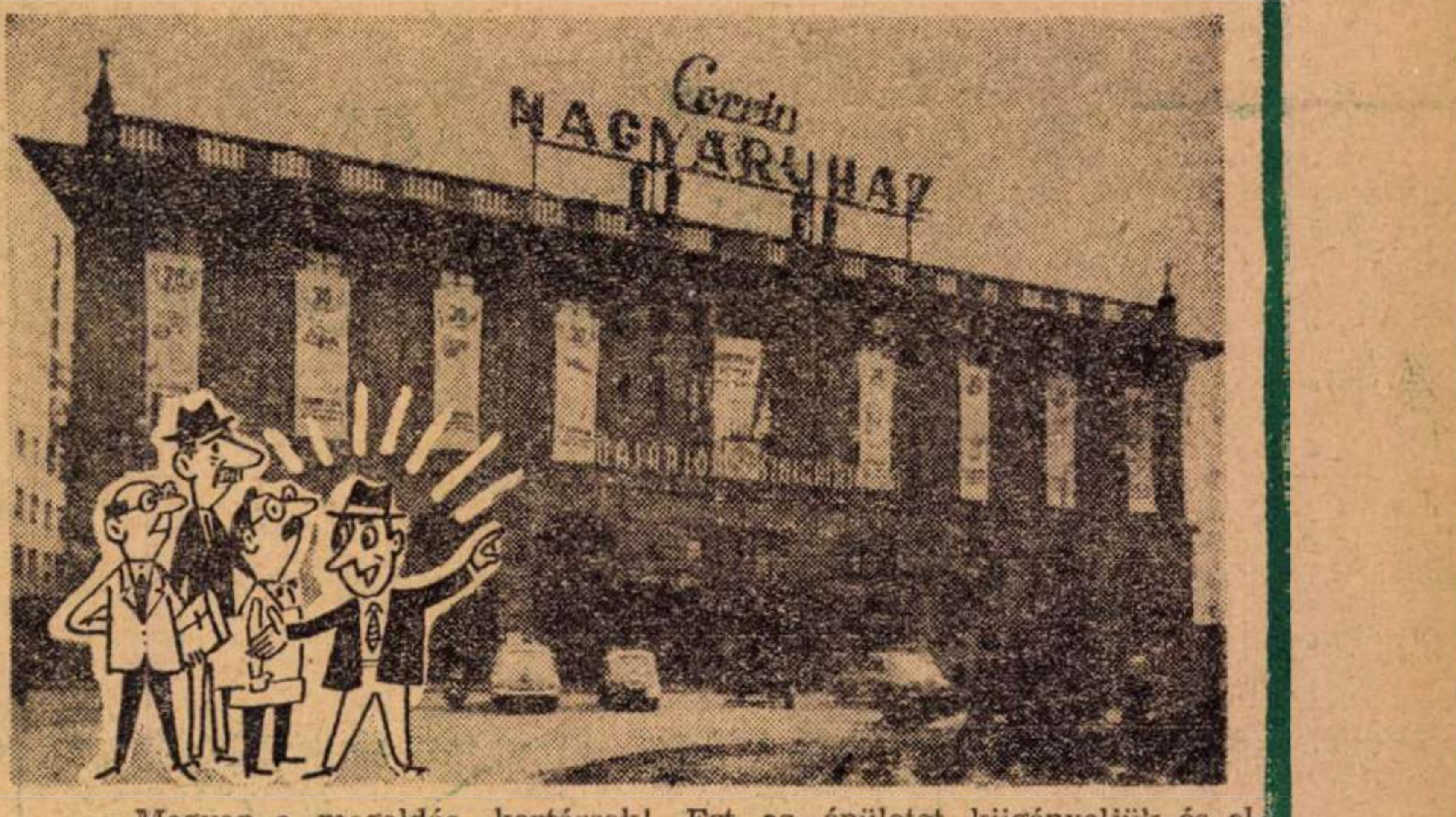

— Megvan a megoldás, kartársak! Ezt az épületet kiigényeljük és elhelyezzük benne a Párisi Áruházban elraktározott könyveket — és akkor legyen a Párisi épületéből újra áruház...

Címzett az SZTK nyugdíj-osztálya

Az én ügyem tulajdonképpen egyszerű ügy és csak a bürokrácia tette bonyolulttá. Hatvanhetedik évemet taposom és elég rossz, legyengült állapotban vagyok, ezért beadtam a nyugdíj-kérelmemet az SZTK Fiumei úti nyugdíj-osztályára. Sajnos, ennek már hét hónapja és bár az iktatószám alján az van feltüntetve, hogy 30 nap elmúltával érdeklődhetem, mind a mai napig, többszörös sürgetés ellenére, sem történt komolyabb intézkedés. Arra hivatkoznak, hogy egyik munkáltatómat, aki engem 1947-től 1949-ig alkalmazott, nem találják. Hát létezik ez? Az SZTK-ban, ahol olyan nagy adminisztráció folyik, hónapokig nem találnak meg egy adatot?

Eddig türelemmel vártam, de mivel a napokban, amikor újra érdeklődtem, megint arra kértek, hogy várjak másfél hónapig, elfogyott a türelmem. Most már én is szeretnék egy kissé gyorsabb ügyintézést. Szeretném, ha megmondanák: kaphatok-e nyugdíjat? Jogosult vagyok-e rá, vagy nem? Kérem az illetékeseket, nézzenek utána ügyemnek, amelynek iktatószáma: —B. 11.—9878/1955. Azt hiszem, nem lesz nehéz megtalálni, mert ennyi idő alatt biztosan elég nagy papírhalommá duzzadt.

Prisztási Anna

V., Akadémia u. 7.

Figyelmeztetés!

Tudomásunkra jutott, hogy Németh Zoltán (lakik: Budapest, XIV., Csázár András u. 19. I. em.) számos helyen, többek között a XIV., kerületi Tanács Lakásgazdálkodási Osztályán is, a Ludas Matyi munkatársának adta ki magát és erre való hivatkozással, fenyegetéssel, jogtalan előnyöket szerzett magának. Szükségesnek tartjuk közölni, hogy Németh Zoltán nem tagja szerkesztőségünknek, vele semmiféle összeköttetésünk nincs. Lapunkkal kapcsolatos visszaélései miatt ellene a feljelentést megtettük.

A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG

Kiskőrösi kémények

A panaszos levelekre néha nagyon furcsa választ küldenek az érdekeltek. Alább a kiskőrösi Járási Tanács levelét ismertetjük. Arra a panaszlevélre válaszoinak, amelyben Hain Istvánné sérelmezte a szerinte drága kéményseprési díjat. Király István VB-titkár válasza:

„Panasza jogtalan, mert a kémények után kivetett díj jogos, ha sokallja a díjat, akkor bontasson ki abból a 4 kéményből és kevesebb lesz a díj."

Szerintünk elég lett volna annyit írni, hogy a panasz jogtalan. Jó, hogy nem azt válaszolta a VB-titkár: Hainné bontsa le a házát, akkor egyetlen kémény után sem kell kéményseprési díjat fizetnie.

Tető alá a hordókat!

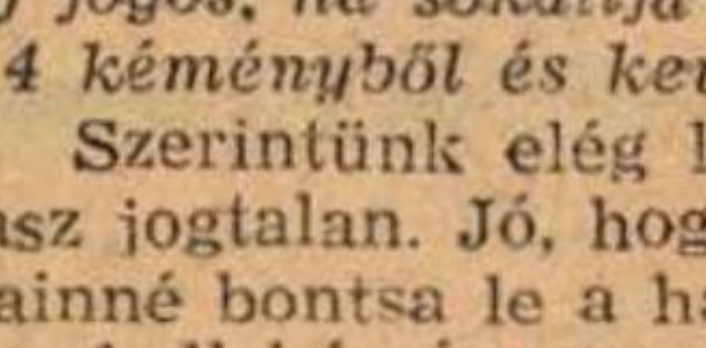

Tollat fogtam, mert már nem bírom nézni, hogy milyen pazarlás folyik itt, Kaposváron, a Május 1 út 1. szám alatt, ahol múlt ősszel megnyílt a Borforgalmi Vállalat borospincéje. Ebben a pincében tárolják a faluról begyűjtött borokat. Az üres hordókat pedig az udvaron tartják, és az ott hányódó 50—60 darab hordót, ha eső esik, az veri, ha nap süt, az szárítja. A hordók összeszáradnak, leesik róluk az abroncs: tönkremennek. Többször figyelmeztették már a pince vezetőit, de semmi intézkedés nem történt, pedig, ha egy kicsit akarnák, tárolóhelyet is lehetne találni a közelben.

Különösen aktuális ez most, amikor már a szállítás befejeződött és a hordókra nincs olyan nagy szükség. Tűrhetetlen, hogy ennyire felelőtlenül bánjanak a nép vagyonával!

Császár György

Kaposvár, Május 1 u. 1.

Se sör, se csap

A kölcsei Földművesszövetkezet körzetéhez tartozó fülesdi italboltban egy év óta nem lehet sört kapni, mert az italboltnak nincsen sörcsapja. Ha a sörre szomjazó dolgozók kéréseikkel ostromolják a körzeti ügyvezetőt, vagy a helyi ügyintézőt, mindig azt a választ kapják, hogy a sörcsapot ők már megrendelték.

Jó, jó, ha megrendelték, vártunk is türelmesen elég sokáig. De most meleg lesz és sörszomjunk is egyre növekszik. Éppen azért most már nem ígéretet, hanem sört szeretnénk inni, akár csappal, akár csap nélkül. Mostanában ugyanis még üveges sört sem küldenek. Kérjük a Ludas Matyi sürgős intézkedését, hogy még a kánikula beköszöntése előtt bekapcsolódhassunk a sörfogyasztók táborába.

Neubauer József,
Fülesd

A keresztmetszet

Kezemben szorongatok egy meghívót. Szövege így hangzik:

MEGHÍVÓ.

Az I. ker. Tanács VB, az I. ker. MNDSZ és a FŐSZEFU IV. sz. kirendeltsége 1956. május 23-án, szerdán délután 5 órakor mikrólemezes hangverseny keretében keresztmetszetet ad

Mascagni:
Parasztbecsület
és
Leoncavallo
Bajazzó:
c. operájából.

No, nézzük csak! Szóval a Tanács, az MNDSZ és a FŐSZEFU „keresztmetszetet ad"!? Hát ez szép! De mi lesz, ha a „Parasztbecsület"-nek szűk a keresztmetszete? Akkor is odaadják? És még hozzá „mikrólemezes hangverseny keretében"! Ha ilyen szépen haladunk ezzel a „kerettel", öt év múlva ezt fogjuk mondani: „Megcsókoltam Bözsikét egy szép holdvilágos éj keretében."

A „mikrólemezes"-ről is essék szó! A „mikró" annyit jelent, hogy „kicsi"! Itt viszont nem a lemez kicsi, — az inkább nagy, — hanem a „barázda" kicsi. Tehát nem „mikrolemezes", hanem „mikrobarázdás".

Végkövetkeztetés: még mindig akadnak egyesek, akiknek a magyar nyelv iránt érzett felelőssége „mikro". Ezért „barázdás" az én homlokom! És ezért nem is mentem el erre a rendezvényre, ahol csak úgy osztogatják a keresztmetszeteket. Ki tudja, hátha szűk lesz nekem! S akkor mehetek reklamálgatni a Leoncavallóhoz! Leoncavalló elküld Mascagnihoz, Mascagni a FŐSZEFU-hoz! És a végén itt állok egy szűk keresztmetszettel a nyakamon, amelyet egy „mikrolemezes hangverseny keretében" sóztak rám!

Kacagj, Bajazzó!

Papp László

LUDAS MATYI. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. **GÁDOR BÉLA** (főszerkesztő), **FÖLDES GYÖRGY** (felelős szerkesztő), **GÁSPÁR ANTAL, TABI LÁSZLÓ** (szerkesztő)
TONCZ TIBOR (művészeti szerkesztő).

A kiadásért felel a Szabadság Lapkiadóvállalat igazgatója. — Szerk.: VII., Lenin körút 9—11 Tel.: 222—271, 221—283. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220.
Terjesztik: Budapesten a Főposta Hírlapterjesztő Üzeme, vidéken a helyi hírlapterjesztéssel foglalkozó postahivatalok. Előfizetés: a Posta Központi Hírlap Iroda Vállalatnál
Budapest, V., József nádor tér 1. távb.: 180—850. Negyedévi előfizetési díj: 8.40 Ft. Csekkszámlaszám: 5.170
Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Rökk Szilárd utca 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — **Példányszám 409 000.**
KÉZIRATOT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.